

לְכֹל אִשָּׁה / אביגיל מגידנה גרוס

לְכֹל אִשָּׁה יֵשׁ אֶת הַיְפִי שְׁלָה
אֶת הַדְרֹךְ שְׁלָה לַחֲגֹג אֶת עֲצָמָה
לְכֹל אִשָּׁה יֵשׁ שְׁבִיל מִיָּחַד
לְהִיּוֹת מְחַבֶּרֶת, גַּם בְּשִׁקְט לְבַד

וְאִין הַגְדָּרָה אַחַת שְׁתּוּכֵל לְהַכִּיל
בְּכֹלל מְאִיפָה אֶפְשֶׁר לְהִתְחִיל...?
כְּמָה עֲצָמָה, אֶנְרֶגְיָה וְכֹחַ
כְּמָה רֶךְ, עֲדִינּוֹת וַיְכַלֵּת לְסַלֵּחַ

לְכֹל אִשָּׁה יֵשׁ אֶת הַקֶּסֶם שְׁלָה
אֶת הַשִּׁיר שְׁמֵתֶנְנֶן רַק בְּשִׁבִילָה
לְכֹל אִשָּׁה יֵשׁ אֶתְנֹר לְטַפִּס
לְעֹלוֹת בְּסֵלֶם... בְּלִי לְהַסִּס

וְאִין הַגְדָּרָה אַחַת שְׁתּוּכֵל לְהַסְבִּיר
כִּי הִיא מִיִּם, אֵשׁ, אֲדָמָה וְאֹוִיר
הִיא כָּל הַצְּבָעִים וְכָל עֹוֹנוֹת הַשָּׁנָה
הַפְּרָטִים הַקֶּסְטָנִים וְגַם כָּל הַתְּמוֹנָה

לְכֹל אִשָּׁה יֵשׁ שְׂרָבִיט שֶׁל קֶסֶמִים
אֶת הַלְחִישוֹת שְׁלָה וְאֶת הַנְּסִים
לְכֹל אִשָּׁה יֵשׁ צוּף שְׁמֵסֶתֶתֶר
הִיא רַק צְרִיכָה... לְזָכֵר אֶת זֶה יוֹתֵר ...

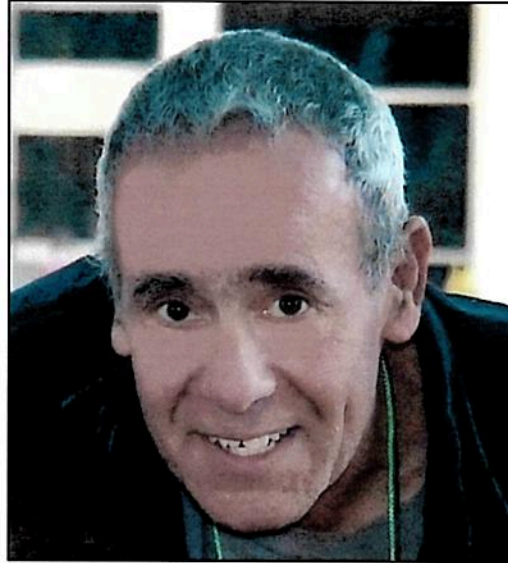

עלון מס' 1493 – 24/3/17

אשדות יעקב איחוד

אורי שיפר ז"ל

בן זהבה ונחום שיפר ז"ל
 נולד: 24 / 07/1944 - ד' אב ה'תש"ד
 נפטר 04/03/2017 - ו' שבת ה'תשע"ז

אורי נולד בחודש יולי הלוהט של עמק הירדן להוריו זהבה ונחום ז"ל, אח ל עמוס ז"ל ודני יבדל לחיים ארוכים. כמו כל ילדי הקיבוץ שפוו מאשדות המופצצת בימי מלחמת השחרור גם אורי פונה וחזר. ביולי סיים את לימודיו בביה"ס. התיכון המקצועי, ביולי 62 התקבל כחבר בקיבוץ במסיבה גדולה וחגיגית עם כל בני כתתו. ולמחרת המסיבה גוייס לצה"ל כמכונאי בחיל השריון.

בסיום הצבא עבד במספוא. ב-1966, כשהוא בן 22 האסיפה מאשרת לו שנה של עבודת חוץ על אחת הספינות של "הקיבוץ המאוחד". אלו הימים שכך ראו צעירי הקיבוץ ברי-המזל את העולם, לפני שהודו ודרום אמריקה נכנסו לאופנת הטיולים של בוגרי הצבא והרווקים. אחרי שגילה 3 יבשות, 2 אוקיאנוסים ו-4 ימים חזר "זאב-הים" שזוף, שמח וטוב-לבב לאשדות, כאן החליט להינשא לאתיקה בן-פורת הצעירה ממנו בכמה מחזורים, שחיכתה לו על החוף באשדות. אתיקה לא נואשה ובאפריל 1973 הם נישאים בשמחה ענקית אחרי בצורת ארוכה של חתונות.

מלחמת יום כיפור האיומה מסתיימת ואורי חוזר ממנה בריא ושלם. בחורף 1976 נכנס אורי לעבוד ב"לוגי" למחלקת ההדפסה שצמחה וגדלה. אורי ניב שהיה הראשון בצוות ההדפסה ומראשוני העובדים במפעל, היה זקוק לעזרה ואורי הצטרף. משה אריאלי מנהל המפעל מדווח בעלון שניב ושיפר נוסעים למסע לימודים בחו"ל ללמוד שיטות הדפסה חדשות ולהמליץ על סוג המכונות שצריך לקנות עבור "לוגי".

בין לבין הוא מנחה בכישרון ובהומור מאות ערבי תרבות כמו "זה הסוד שלי", ערב "שירי דוד זהבי", "חפש את המטמון", סדר ט"ו בשבט והמון פעמים הוא "אב סדר פסח". הוא מארגן את "שבוע הסרט הטוב", ומשתתף בקבוצת התיאטרון של עמק הירדן בניהולו של מְנִי קָם, ויחד עם עמוס גל שמצטרף לקבוצה הם קוצרים הרבה מחמאות בהצגה "מְקָס ומוֹרִיץ".

לקראת תערוכה עולמית של מיכון חקלאי הוא מצלם סרט שמוקרן בתערוכה המתאר את תהליך משלוח העופות בלולי אשדות איחוד לאחר שהמסגריה שלנו בנתה שולחן מיוחד המקל מאוד על העובדים במשלוח.

כשהמזכירות וועדת המינויים דורשות שאורי יקבל עליו את תפקיד מרכז העבודה, מסביר משה אריאלי שזה בלתי אפשרי להוציא את אורי ממחלקת ההדפסה והמזכירות מבינה את חשיבות העניין ומתקפלת.

באסיפות בהם דנים על בניית השיכונים שאליהם יעברו בני דורו של אורי, הוא מביע באומץ את דעותיו ולא מוותר על הצעתו שנציג המתיישבים יהיה בין המפקחים על הבניה, כדי לתפוס בעיה בעת הִינְצְרוּתָה ולתקן לפני שיהיה מאוחר מדי.

לא ניתן לשכוח את הסיפור המפחיד בו ליבו של אורי כמעט חדל לפעום בעת שהיה עם אתיקה בטיול גדול בַּנְפָּאל, ובעזרת פיל-אמבולנס הגיע בכוחותיו האחרונים לבית-החולים. אורי רואיין בהמון כלי תקשורת וסיפר על הנס בעזרתו נותר בחיים. לשמחתו, זכה אורי להשיא כמה מילדיו ולראות נכדים וליהנות גם מקריאת המון ספרים, איש מלא כרימון שחֶלֶק מכישרונותיו לקיבוצו וכמובן למשפחתו. ילדיו כבר פָּרְטוּ וסיפרו זאת בספר שהפיקו, ובו כתבו וְאֵיירוּ מה כל אחד מהם קיבל מאבא-אורי.

חבל, כל-כך חבל שאנשים כמו אורי נעלמים מנוף הקיבוץ.

לכם: דני, אחיו הצעיר של אורי, אתיקה והילדים: דויד, נמרוד ומיקה התאומים רננה ופועה, וגם אנחנו חברי הקיבוץ נזכור ונתגעגע אל אורי הכול-כך מיוחד עם חוש ההומור ושלל כישרונותיו. עכשיו שם במרומים אולי ביחד עם עמוס אחיו וההורים שאחראים לגנים המשובחים הללו של משחק והומור, הם מארגנים מסיבות לכל החבריה בגן-העדן.

יהי זכרו ברוך ו**תהא**. **נשמתו**. **צרוּרה**. **בצרוּר**. **החיים**.

בשמי ובשם חברי קבוץ אשדות יעקב אחוד:

עמליה דיין בת-ארי

אורי שלנו איננו

שאמר לי "אני לא אוהב את אבא שלך".
כשאני מתיישב לכתוב לאבא הספד בשעת
לילה מאוחרת (כי זה הזמן הכי לכתוב
הספדים), אני חושב פתאום מחשבות כאלו
והן ממלאות אותי גאווה, אבל גם צער עמוק
מאד.

אני חושב על הדברים שאבא כבר לא יספיק
לעשות בחייו: לטייל עם אמא, לחבק את
הנכדים, לשפוך על עצמו כוס יין בפסח. אני
יודע, זו חשיבה טיפשית. אם כבר, כדאי
לחשוב על כל הדברים שאבא כן הספיק
לעשות בחייו: לטייל עם אמא, לחבק את
הנכדים, לשפוך על עצמו כוס יין בפסח. כן,
אבא היה איש של הרגלים.

אני בטוח שכל אחד כאן חושב שאבא שלו
היה האבא הכי טוב, אבל אבא שלי באמת
היה כזה. תשאלו את מיקה והיא תגיד לכם
שאני תמיד צודק. חוץ מלפני יומיים
שהכרזתי שאבא הולך להתאושש. והוא לא.
מצאתי לי זמן מתאים לטעות. הא? לכל
הרוחות, הייתי שמח לטעות מיליארד פעמים
אחרות ובפעם הזאת לצאת צודק. הייתי
רוצה שאבא יחיה, אבל הוא לא. הייתי שמח
אם היינו נפגשים פה כולנו עוד 20-25 שנים
אבל הנה אתם כאן, עכשיו. לא שיש לי משהו
נגד מפגשים חברתיים, אבל הנסיבות,
לעזאזל הנסיבות.

אז מה הפלא שאני קצת כועס? אני בסך הכל
רק ילד שאיבד את אבא שלו.

אמא, היתרון בלצלוח את הקושי של גידול
חמישה ילדים הוא שעכשיו יש לך חמישה
קירות להשען עליהם. וגם אם אנחנו או
אפילו הנכדים לא יכולים לרפא את הכאב,
אנחנו יכולים לפחות לשמש כהסחת דעת
מעט לעת. אנחנו אוהבים אותך ועצובים
בשבילך ויודעים שאבא לא היה יכול להיות
אבא בלי שאת תהיי אמא.

דוד

מתוק שלי,

עכשיו לי אין אויר...

רוצה להודות לך על מסע חיינו המשותף
לאורך 44 שנים.

הטיול הכי יפה שהייתי בו איתך.

שנים של שותפות עם הרבה מילים קטנות
כגדולות, חיוכים של מחזרים, וכעסים של
מתפייסים, ארוחות מלכים, ספרים,
תשבצים, חידות, סדנאות ואהבה אין סופית
מתמשכת.

חייתי איתך כמלכה מהלכת יום יום.

היית בשבילי אוצר חי.

אהבתי להתאהב בך כל יום מחדש כמו
ריקוד בשניים שנמשך ונמשך

אני ואתה, אתה ואני

חיבוק ונשיקות מתוק.

אתיקה

הספד לאבא

לאבד אבא זה מכעיס כי בתור ילד אתה
מתרגל לעובדה שאבא תמיד נמצא שם.
וכשאתה מתבגר, ומתחתן, ומקים משפחה
וכבר יש לך ילדים משלך, הוא עדיין שם. רק
שעכשיו כבר קוראים לו סבא. טוב, לא כולם,
אתה עדיין קורא לו אבא ובשבילו אתה עדיין
ילד. ובתור ילד אתה תמיד יכול לסמוך על
זה שאם הסתבכת באיזו צרה או נתקעת עם
חידת הגיון שלא הצלחת לפתור, אבא יהיה
שם בשביל לחלץ אותך, גם אם הוא קצת
עייף או קצת חולה. זה הרי התפקיד שלו.

ובוקר אחד כל זה פשוט איננו. סתם ככה,
בלי סיבה מספיק טובה. ובתור ילד זה פשוט
מכעיס.

אבא היה אדם שאנשים אהבו... או פשוט לא
הכירו. עובדה, אף פעם לא פגשתי מישהו

ה'סינים' נפרדים מאורי

אורי יקר,

הכרנו לפני עשרים שנים במסע המרתק לסין ומאז נשמרה הידידות בינך ואתיקה לבין הקבוצה המכונה 'הסינים'. היינו נפגשים, לעתים, כאלה או אחרות, ועוד זכור לכולנו המפגש החם בביתכם לפני חודשים ספורים כאשר לבך הרחב הלך ונחלש.

מאז ההכרות הותרת בכולנו חותם בשל הרגישות הרבה שקרנה, חוש ההומור הבלתי נדלה, החיוך הטוב והכמעט נצחי, קורטוב של ציניות, טוב לב, חום אנושי, איכפתיות ואהבה רבה למשפחת שיפר על כל שלוחותיה לצד הערכה ענקית לאתיקה. הזוגיות שלכם קסמה לכולנו. וכל זאת לצד תאוה רבה לטיולים והרחבת ידע בתחומי עניין רבים.

ומעל לכל זכורה לנו היכולת הסיפורית שלך ונותרנו פעורי פה מתיאור חוויית ההחלצות וההצלה מהתקף הלב שפקד אותך במסע הפילים אי-שם בגיונגלים של נפאל שלוה בהודיה ענקית לאתיקה שעמדה לצידך ותמכה וסייעה באישפוז הממושך בבית-החולים ומאוחר יותר בארץ.

לפני קרוב לעשרים שנים פקד אותנו אובדן קשה וכואב ביותר ועד היום אנחנו נוצרים, שומרים וזוכרים את דבריכם החמים, אורי ואתיקה, יקרים.

ולא נותר לנו אלא לצטט אותם, בהתאמות קלות, במעמד כואב זה של פרידה ממך, איש יקר, בתקווה שישמנו כמקור לנחמה ולהקלה לכם – אתיקה, דוד, נמרוד, מיקה, רננה ופועה:

לו יכולתי לקחת על עצמי חלק מהכאב שלכם, היה לי יותר קל. אבל כאב אי אפשר לחלוק, וכל אחד מכם יצטרך להתמודד איתו לבד. כל אחד בדרכו הוא. חשוב לדעת ולזכור שיחד עם הכאב הכמעט בלתי אפשרי אורי הוא בשבילכם אור גדול. ועם האור הגדול הזה, כל אחד מכם, וכולם יחד כמשפחה, תמשיכו ללכת. האור הגדול הזה יחזיק אתכם בשפיות ובחיים.

ואנחנו, בתיה ואני, ומרשים לעצמנו לדבר בשם כל קבוצת 'הסינים' ויתר הסובבים אתכם נישא אותך בלבנו, במחשבות, במילה טובה, בחיבוק ובשמירה על קשר.

באהבה רבה,

בתיה, אהוד ו'הסינים'.

תודה

תודה לכם שבאתם, שחיבקתם, שבישלתם, שאפיתם, שהבאתם, ששוב חיבקתם, שישבתם, שסיפרתם, ששתקתם וגם צחקתם. תודה וחשבתם, ונכנסתם לבית וללב, ששאלתם והקשבתם.

תודה שהייתם שם איתנו לצדינו באבלינו. לצד העצב הגדול, הבאתם לביתנו גם קצת שמחה, זיכרון,

עוד סיפור והרבה אהבה ונחמה. כל מי שנכנס לביתנו בשבעה הביא איתו משב רוח מחזק ומנחם ואנחנו מבקשים להודות לכל האנשים שבאו מקרוב ומרחוק. היינו רוצים להיפגש רק בשמחות, אבל טוב לפגוש גם כשעצוב.

שיבואו על כולנו ימים של שקט.

תודה מכל הלב, גם מהלב של אבא.
משפחת שיפר, אתיקה, הילדים והנכדים.

אתיקה, צוביק, חברתי היקרה

דמעות

זאלא דדמעות אף אצאן
 ורחש בהן פיצט
 מסביב – אביב זאלט
 אק הן התכוון צאדן.
 ובאה חמה איבשן
 והעט – אפפן
 אבא הן בכו,
 צוד בכו אצאן.
 וירדו צפרי אן הצדן
 ושתו בצמא דדמעות
 והראישו מליחות בארון
 וחשק אבכות.
 אפן הן אשחקים
 וניצבו בין אנונימ.
 באכות.

בזראים חרישיים.
 זאלא דדמעות אף אצאן
 ואור היה סביב
 אידן אפא אביב
 אק הן בכו אצאן.
 רק אלאה אתיק
 נטאן בין ידיו
 נטאן ושיחק בן
 הטיף אמוכן דמעותיו.

רבקה מריט

אין זה סוד שחכית בסבלנות שאורי יחליט ויבחר בך, רק בך!!
 44 שנים של זוגיות לדוגמא, זוגיות של הבנה, שותפות, ויתור, כבוד ואהבה, אהבה כל הזמן...

אורי ואתיקה תמיד יחד בוחרים בקפידה וטוב טעם כל פריט לבית, מטיילים בהתמדה עם מטיילי עמק הירדן, נוסעים יחד לקונצרטים, סרטים והצגות ולומדים ב'ביתנו'.

טיילתם לסיף לפני 20 שנה ולעוד מקומות רבים ורחוקים שאנחנו, בני גילכם לא חשבנו על-כך.

הרביתם להפגש עם חבריכם 'הסינים', כך כיניתם אותם ואת חבריכם לטיולים בעמק, עד היום.

על השולחן בסלון שתי ערמות ספרים כי כל אחד קורא ז'אנר אחר.

ובתוך היחד השכלתם לתת לכל אחד את מרחב המחיה שלו.

גידלתם בתבונה ואהבה חמישה ילדים מקסימים ואהובים ונוצרה משפחה לדוגמא עם בני הזוג והנכדים שגרמו לכם נחת.

לחברות את מעניקה מקום כבוד, מקום ראשון ומצהירה שהן, לפני כולם. ביתכם פתוח ומארח בכל שעה!

צוביק יקרה, הסתכלתי עלייך בהערכה כשאורי החל לסבול מיחוסר אור, תמכת, עודדת, וחיזקת אותו, בזכות האופטימיות והאמונה שהם מנת חלקך.

אנחנו נפרדים מאורי בחודש אדר: 'משנכנס אדר מרבין בשמחה'.

אורי היה שחקן אמיתי, בדרך מהשורה הראשונה, הירבה לספר בדיחות.

במשך שנים ארוכות שימח ובידר בחגים ואירועים, את כל קהילת אשדות, צילומים וסרטים תעדו זאת לעד.

צוביק, שלנו טיפחת משפחה למופת וחברות, נמשיך יחד בדרך בטוחה, מורה לחיים אהובה,

אסתר שימרון, שלך

פתיח

במשקפיו של אשדותי, משפחת שיפר (אורי ז"ל, אתיקה והילדים) היא משפחה מיוחדת במינה. מיוחדת במובן זה שמתבוננת במציאות כפי שהיא, ולא מנסה לייפות או לשנות אותה לדפוסים מקובלים. הלווייתו של אורי, בעיני המתבונן החתום מטה, היתה שונה מהלוויות אחרות, במובן זה שהיתה אמיתית, כנה, אפילו מחוייכת, דבר שלא זכור לי בעבר. כי כזה היה אורי: ישיר, ענייני, ללא זיופים, וכך ודאי היה רוצה להפרד מיקיריו ומוקיריו, ויש רבים כמותם. הפרחים הטריים שכיסו את קברו הטרי של אורי, ביטאו את מה שהציבור חש כלפיו ואת מה שייצג. זכרו של אורי לא ימוש מנופה של אשדות, שהיתה חלק ממנו והוא ספוג בה לעד.

לאחרונה נעשית באשדות פעולה חשובה ביותר של החלפת עמודי התאורה האדומים בעמודי כסף. הפעולה מורכבת, יקרה ולוקחת זמן, אבל מתבצעת בעקביות ובקצב סביר. דווקא על רקע שידרוג עמודי תאורה אלה, בולט העדרם הכמעט מוחלט של אבזרי תאורה באזור 'קרית החינוך' שלנו. אז נכון ששם תנועת העוברים והשבים דלילה בשעות הערב, מה שלכאורה מצדיק פחות גופי תאורה, אבל להחשיך בכוונת מכוון (אני מקווה מאד שלא) אזור שלם, בעיני זה צעד לא נכון ובעיקר לא מתחשב, משום שברגע שאזור חשוך, הציבור באופן טבעי יימנע מלעבור בו ויחפש דרך חלופית. מדובר במקרה קלאסי של ביצה ותרנגולת שבא לכאורה לחסוך כסף ציבורי, אך בפועל פוגע משמעותית באיכות החיים. בואו נשים לזה סוף.

שבת קסומה לטיולים
צאו אל הטבע

אבנרון

אבנרון

ממנהל הקהילה

הבריכה לדורותיה ויש ניסיונות שחוינו בשנים האחרונות בהן נעשינו מודעים לעלויות הכספיות, עשינו מאמצים, עתים מכבידים על מנת לממן. אנו היום על סיפה של האפשרות לסגור את הבריכה שואלים את עצמנו כקהילה האם אנו מבקשים להמשיך במפעל הקהילתי הזה. ואיך. הנושא הובא לוועד ההנהלה של "נוף אשדות" והוחלט שגם השנה האגודה לא תיקח על עצמה את הבריכה במימון חברה כולם. עם זאת הוחלט לבחון יחד את עתידה של הבריכה בחשיבה ארוכת טווח, יחד. השנה תיפתח הבריכה במתכונת של מנויים בלבד (במידה ותהא הרשמה מוקדמת מספקת). נקווה שכך יהיה.

שבת שלום,

דורון

סוף סוף נפרשים שבילי הבטון והאספלט, ערימות הקומפוסט שיקלטו את הצמחיה הירוקה, משטח מגרש השעשועים, ההכנות לתאורת הרחוב. עוד מעט קט ויהיה ירוק. ממש כשהבטחנו. עד הפסח. שמח שכך.

הכל קורם עור וגידים כאשר ברקע תפאורה של עמק וארץ ירוקה. המונינו יחד עם המוני בית ישראל, מתרוצצים מאתר אחד למשנהו, לגמוע עוד מריחה המשכר של הפריחה.

בין לבין חגגנו פורים בשלל אירועים קהילתיים, הן כאלה שאורגנו באופן מעורר השתאות ע"י מערכת החינוך והן כאלה שאורגנו ע"י מנהלות התרבות האשדותיות. השנה חידשנו במסיבה ייחודית לבני דור הביניים וצפונה באשדות מאוחד. היה שם קצב אחר. ראוי שיימשך.

הנהלות הקהילות עסקו בחודש האחרון (בין השאר) בסוגית השתתפות חניכי חברת הנעורים בפורים ובאופן ספציפי יותר - חניכי כיתה ט'. מערכות הניהול של אשדות איחוד ומאוחד פעלו במקביל וביחד בהמשך למועצת החינוך המשותפת שלנו. נפגשנו עם הנערים ועם ההורים.

מכל המהלך נותרה פתוחה שאלת חברת הנעורים. האם היא נותנת מענה חינוכי נכון לעת זו ? אנחנו חייבים לעצמנו את התשובה לשאלה הזו. נמשיך לפעול על מנת לתת אותה.

ועוד בחינוך, נקיים חוגי בית דו-קהילתיים בהם נשאל את עצמנו מה היעוד של מערכת החינוך שלנו, נחשף למודלים אפשריים של מערכות שונות העונות על יעוד שונה ועל היקפי פעילות שונים. נשאל מה נכון לנו? מה אנחנו רוצים ומה אנחנו כקהילה יכולים לצפות מעצמנו הקהילה וכהורים לממן. נבקש להתמקד בחלופה מתאימה אותה נציג בפני הציבור לצורך קבלת החלטות.

בבריכה טובים המים. יש לנו מתקן משכשך. יש לנו היסטוריה קצרה ארוכה של הפעלת

במועצת הקהילה

מפרוטוקול מועצת קהילה 6.17 מתאריך 1/3/17

1. ברכת שחייה - הערכות לשנת 2017 בהשתתפות רבקה מנטל).

נדונה הצעת צוות בריכה שמונה ע"י מועצת קהילה בראשותם של רבקה מנטל ושאול אלטר.

הצוות ממליץ על מודל במסגרתו: הבריכה נשארת בבעלות הקיבוץ ומופעלת ע"י חברי האגודה כולל תשלום אגרה ייחודית.

תושבים ואנשי חוץ ירכשו, כרצונם, מנוי.

הוחלט – מאושר.

הנושא יובא לאישור ועד ההנהלה של נוף אשדות' ומשם לאסיפת נוף אשדות.

2. נוהל בחירת מזכיר

אושר הנוהל.

מפרוטוקול 7.17 מתאריך 15/3/17

1. אישור פרוטוקול 6/17 - מאושר.

2. אשדות: בשביל הדורות, בית התרבות, בית קרפ. (בהשתתפות שאול ינאי, אריק ראובני)

במועצת קהילה הוחלט לשמר את מבנה בית התרבות ולהקים צוות שיטפל במבנה.

קונסטרוקטור שבדק המבנה של בית תרבות העריך בכ- 500 אש"ח את שיקום המבנה.

פורסם קול קורא לאיוש המקום.

בדיון נוסף החליטה מועצת קהילה להקים את "אשדות בשביל הדורות" במתכונת מצומצמת בבית התרבות.

ו. תכנון המליצה, בהמשך, להקים בבית התרבות מקום של מפגש בין אנשים באופנים שונים שישולב עם הארכיון ו"אשדות בשביל הדורות" במתכונת מצומצמת.

צוות "אשדות בשביל הדורות" מבקש להביא מתכנן לפרוייקט לצורך הקמתו ב'בית קרפ'.

הוחלט:

- לא אושרה בקשת צוות: "אשדות בשביל הדורות" להקצות משאבים לתכנון ראשוני בבית קרפ'.
- מועצת קהילה תדון בישיבה נוספת ביעוד בית התרבות.
- הצוות מוזמן להביא הצעה חדשה לאשדות: "בשביל הדורות" כולל במתכונת בית התרבות.

3. עדכון תקנון ביקורת (בהשתתפות דודו איתן- יו"ר ועדת בקורת, עמית אורלנד- מנהל עסקים)

החלטה: התקנון המעודכן אושר. יובא לאישור אסיפה.

4. עדכון: בריכה באשדות- קיץ 2017.

בישיבת ועד הנהלת "נוף אשדות" יוצגו 2 חלופות בנושא תפעול הבריכה.

האחת - תפעול באחריות האגודה הקהילתית: השתתפות כל חברי הקהילה במימון תפעול הבריכה. 385 חברים כ-50 ש"ח לחודש לחבר לחודש.

השנייה - תפעול באחריות הקיבוץ: קניית מנויים בהרשמה מוקדמת ובכך להבטיח הכנסות עוד לפני הכנת הבריכה והתחייבות לעובדים. ברירת המחדל היא סגירת הבריכה.

רשמה: אתי רון.

ערך: דורון רוזנבלום.

ועד הנהלה 'נוף אשדות' 5.17 מ- 1/3/17

ובשנה"ל תשע"ח לצורך אי חריגה מהמסגרת.

3. תאגוד חינוך (בהשתתפות רבקה מנטל- הנהח"ש – אשדות, ענת לוזון- חשבת- אשדות)

עם הקמת השותפות הוסכם כי קיבוץ אשדות יעקב איחוד ימשיך לנהל תפעולית ומשפטית את שותפות החינוך.

קיבוץ אשדות איחוד החליט כי אינו יכול להמשיך לנהל את פעילות המערכת בספריו החל משנת הלימודים תשע"ח קיבוץ אשדות מאוחד קיבל עמדה זו.

הוצגה המורכבות בשותפות בחינוך למול האחריות המלאה והבלעדית של קיבוץ אשדות איחוד כמעסיק, היבטי מיסוי, הנה"ח וכו'.

הוצע - להקים תאגיד- מלכ"ר.

המשמעות – תוספת עלות מס מעסיקים 7.5% לעובדים = כ- 250 אש"ח בשנה.

תוספת העלות תושת על תשלומי ההורים המשתמשים.

החלטה: התיאגוד אושר להעברה לדיון ואישור האסיפה וקלפי כללית. תיבחן האפשרות לביצוע בשני שלבים.

ערך: דורון רוזנבלום.

אישר: ניב ליש.

פרוטוקול ועד הנהלה 5.17 מתאריך 1/3/17

משתתפים: שאול אלטר, ישראל ברקאי, ניב ליש, יונתן שטינדל, תומר מלמוד,

חסרים: שי אורבך, אלמוג אביעוז אמנון גורן, דקל ערוסי, אדמית פלג, גדי נחום,

מוזמנים: : דורון רוזנבלום

1. דיפיברילטור- יעילות המכשיר מול גודל הישוב (בהשתתפות - זהר יחיאלי - מנהל איכות חיים בקיבוץ)

הוחלט – אגודה קהילתית תשתף יחד עם הקיבוץ במימון חצי מעלות המפעם שימש במקרה הצורך את תושבי אשדות. המכשיר ימוקם ב'בית אחדות' ויתופעל ע"י קבוצת חברים שיוכשרו לכך.

2. חינוך- הצגת ביצוע 2016 ותוכנית 2017. (בהשתתפות אמנון אביגדור- מנהל ח"ח, רבקה מנטל- הנהח"ש – אשדות, ענת לוזון- חשבת- אשדות)

2016 מסתיימת בגרעון בסך 104 אש"ח במימון הקיבוץ.

הסיבה:

- פחות ילדים מהתכנית נרשמו למערכת.
- הוצאות אחזקה גבוהות מהצפוי
- הוצאות שוטפות מעל המתוכנן.

הוצגה תכנית 2017 - התכנית מאוזנת אך ללא בצ"מ.

התכנית בתקצוב האגודות הקהילתיות בסך 105,000 ₪ עודכנה בהתאם ללקחי 2016.

הוחלט – התכנית אושרה תוך הנחיה ליצירת בצ"מ החל מחודש יולי. יבוצע מעקב חודשי רצוף תוך קבלת החלטות מחייבות לגבי שינויים אפשריים בקיץ

ועד הנהלה 'נוף אשדות' 6.17 – מ- 20/3/17

במוצ"ש הקרוב 25/3/17 יתקיים ערב הסבר להורים במועדון, ביום ב' ה-27/3/17 אסיפה והצבעה ב-6-7 בקלפי.

4. איתור מנהל קהילה ורכז תרבות-דיווח

צוות האיתור יתכנס השבוע לבחינת קורות החיים שמוגשים עד 25.3.17.

שאל וישראל ידאגו לריהוט חדר הישיבות של האגודה.

ועד הנהלה הבהיר כי דורון ממשיך בתפקיד מנהל הקהילה עד להחלפתו בצורה מסודרת ע"י מנהל קהילה אחר.

צוות האיתור התבקש לזרז ככל האפשר את תהליך בחירת מנהל הקהילה החדש.

5. אופניים חשמליים - פנייה לציבור

אושרה הצעת הצוות לפרסם דף לציבור.

רשם: שאול אלטר.

ערך: דורון רוזנבלום.

אישר: ניב ליש.

פרוטוקול ועד הנהלה נוף אשדות 6.17

מתאריך 20/3/17

משתתפים: ישראל ברקאי, אדמית פלג, ניב ליש, אמנון גורן, אלמוג אביעוז, שאול אלטר, שי אלטר, תומר מלמוד, יונתן שטינדל.

חסרים: דקל ערוסי, גדי נחום

מוזמנים: דורון רוזנבלום

1. אישור פרוטוקול 0517.

2. פתיחת הברכה - קיץ 2017. מוזמנים

- חברי צוות קיבוץ לבחינת פתיחת

הברכה: רבקה מנטל- רכזת, חיים

סולפיון, נועם שוחט, שלומי הינדי

הוחלט-

א. תתבצע בניה של תוכנית ישובית אסטרטגית לפיתוח הברכה החל מקיץ 2018.

ב. מימון ההפעלה באמצעות כל חברי האגודה - לא אושר לשנת פעילות זו. ייבחן מחדש בזיקה אל התכנית הישובית האסטרטגית לפיתוח הברכה.

ג. מאשרים מימון ההפעלה באמצעות מכירת מנויים בהרשמה מראש - הפעלת הברכה נשאר באחריות הקיבוץ.

3. תיאגוד חינוך - עדכון

מזכירות קיבוץ אשדות יעקב איחוד קיבלה את פניית ועד הנהלה לממש תיאגוד החינוך בשני שלבים:

בראשית תשע"ח - 'אשדוטף' וכיתות א'-ג'.

בהמשך, בזיקה לקבלת החלטות בנושא מודל מערכת החינוך החברתי 2020, תושלם העברת המערכת לתאגיד.

מעקב אחר תקציב החינוך החברתי

הזמנה למפגש הורים

הזמנה למפגש הורים. במוצאי שבת

הקרובה ה-25/3/17 בשעה 20:30

במועדון בית קרפ

בהמשך להחלטת ועד הנהלת נוף אשדות
5.17 מתאריך 1/3/17

בנושא: תאגוד חינוך(בהשתתפות רבקה
מנטל-הנהח"ש – אשדות, ענת לוזון- חשבת-
אשדות)

עם הקמת השותפות הוסכם כי קיבוץ
אשדות יעקב איחוד ימשיך לנהל תפעולית
ומשפטית את שותפות החינוך.

קיבוץ אשדות איחוד החליט כי אינו יכול
להמשיך לנהל את פעילות המערכת בספריו
החל משנת הלימודים תשע"ח. קיבוץ
אשדות מאוחד קיבל עמדה זו.

הוצגה המורכבות בשותפות בחינוך למול
האחריות המלאה והבלעדית של קיבוץ
אשדות איחוד כמעסיק, היבטי מיסוי,
הנה"ח וכו'. הוצע: להקים תאגיד- מלכ"ר.

המשמעות – תוספת עלות של כ- 250,000 ₪
בשנה. תוספת העלות תושט על תשלומי
ההורים המשתמשים. (להערכתנו – כ- 50 ₪
לחודש לכל ילד מגיל לידה עד 18 שנה).

החלטה ועד הנהלה נוף אשדות: התיאגוד
יובא לדיון ואישור האסיפה וקלפי כללית.

מזכירות קיבוץ אשדות יעקב איחוד קיבלה
את פנית ועד ההנהלה לממש תיאגוד החינוך
בשני שלבים:

בראשית תשע"ח – 'אשדוטף' וכיתות א'-ג'.
בהמשך, בזיקה לקבלת החלטות בנושא מודל
מערכת החינוך החברתי 2020, תושלם
העברת המערכת לתאגיד.

במוצ"ש הקרוב ה-25/3/17 בשעה 20:30
יתקיים ערב הסבר להורים במועדון, ביום
ב' ה-27/3/17 אסיפה והצבעה ה-6/7-6
בקלפי.

להתראות, דורון רוזנבלום- מנהל קהילה,
ניב ליש- יו"ר ועד הנהלה "נוף אשדות".

**סיכום פגישה משותפת בעניין מעקב אחר
תקציב החינוך החברתי.**

נוכחים: דורון רוזנבלום- מנהל קהילה -
אשדות יעקב איחוד ומאוחד, רותי ביסקר -
מנהלת קהילה - אשדות יעקב מאוחד
(בטלפון), ניב ליש - יו"ר ועד הנהלת נוף
אשדות, אמנון אביגדור- יו"ר ועד הנהלה
מתיישיבי אשדות מאוחד ומנהל מערכת
החינוך, רבקה מנטל - תמחירנית- הנהלת
חשבונות אשדות יעקב איחוד.

מעקב אחר ביצוע מערכת החינוך החל
מינואר 2017, משקף מציאות גירעונית,
בהיקף המוערך בכ- 30,000 ₪ לחודשים 1-
6/17.

לקהילות אין מקור למימון גרעון מצטבר זה.

לאור זאת, קיבל מנהל מערכת החינוך
המשותפת הנחייה חד משמעית להפסיק
לאלתר כל פעילות שאינה פעילות פנימית-
מקומית-עצמית, בהדגשה על כך שיש לקיים
בחופשת הפסח פעילויות מקומיות
ועצמאיות בלבד.

כמו כן, הונחה מנהל מערכת החינוך להיערך
כבר כעת לפעילות הקיץ באופן דומה.

הפורום ימשיך לעקוב באופן שוטף אחר
ההתנהלות הכספית של המערכת.

המצב הכספי יובא לידיעת הציבור בשתי
האגודות הקהילתיות.

רשם: דורון רוזנבלום

ממעמקי התשתיות

בטווח הקרוב החלטנו לשפר את הדרך – למגינת ליבם של בעלי המוסכים בסביבה, ולרווחת כל המשתמשים בדרך בואכה מגרש החניה החדש, לגרד, לצפות בחלוקים קטנים – מחלוטה- בארמית, ולהדק.

היות וחלק גדול של הדרך הוא בתביע של המאוחד, הפרוייקט הובא להסכמתם ואישורם, ללא מימונם.

בנוסף ממשיכים להיות שותפים לתכנון תשתיות השכונות החדשות והמרכז התיפעולי החדש.

בתקווה שתעברו את תקופת הניקיונות לפסח בשלום

יוסי בן פורת

מנהל תשתיות וקרקעות

מלא 60

אנסיה אנדא מלחמי

אהלדת הבת - צדי

אחות אאריאל וירדן

אליא ויעקב כהן אהלדת הנכדה

מלא 60 אנסחה!

כרגע עוסקים במספר פרוייקטים במקביל

1. התאמת לוחות החשמל הביתיים לפי אמות המידה של רשות החשמל.

בתור חברה יחשמל אשדות- שמחלקת חשמל לצרכניה, עליה לוודא שרשת החשמל הביתית פועלת לפי התקן (אמות המידה) שנקבע ע"י רשות החשמל.

בשלב ראשון – נערכה בדיקה ע"י בודק חשמל מוסמך בכ- 110 דירות ונרשמו כל ליקויי הבטיחות בדירות.

שלב שני – שמתבצע בימים אלו, צוות חשמלאים עובר בדירות ומתקן את הליקויים שנרשמו.

בחלק מהבתים, בעיקר בבתים בשכונה המערבית יש הרבה ליקויים שמחייבים הרבה עבודה, כדי להביא את מערכת החשמל הביתית לבטוחה ולפי התקן.

בשלבים ג-ו-ד, נערוך סקר בשאר הדירות ונתקן, עד סוף 2017.

עלות הפרוייקט ע"ח הקהילה.

2. עמודי תאורה בחצר

כמו שהבחנתם כבר הוחלפו כ-60 עמודי תאורה וכרגע התחלנו לעבוד על 30 העמודים הנוספים כדי להחליף את כל עמודי התאורה, למעט העמודים שהותקנו בפרוייקט התשתיות הממשלתי עם החברה לפיתוח.

3. שיפור ושיפוץ הדרך המחברת

הדרך שמובילה מבית הספר ועד בית 18 שעוברת מאחורי השכונה הצפונית שלנו וחלק משכונת הפרחים, נמצאת במצב קשה עד סופני.

בתכנית הרחוקה מתוכנן לסלול שם כביש אספלט כדין כל דרך ראויה.

ע"ח משרד התחבורה / המועצה.

פניני עבר ביומני אשדות

יפה יפה מכל הצדדים. כילה הזקוקה לטלאי או לתיקון אחר - המתפרה לשרותך, אל תתעצל. אל תדחה למחר, כי בינתיים תעקץ עוד הלילה ובעוד שבועיים בדיוק תיפול למשכב קודח.

השומר העובד מתבקש לכבות את הפנס במקלחת לאחר שובם של אנשי המשמרת השנייה ולא להשאירו דולק כל הלילה.

החצרן מתאונן על המשתמשים בכלים שבמחסן ואינם משיבים אותם למקומם אחר השימוש בהם.

הוקעת היומנאי את עובדות מטבח נהריים, על בנימין וצירנה במיוחד, שלא זיכו עוד את ציבור קוראי היומן באף רשימה אחת על הנעשה בו במטבח זה. שלא מעט כוחות ומרץ כלליים של כל חברי המשק הושקעו בו. המטפל ביומן נלאה כבר מדרישה ומתקווה והוא מוקיע את הדבר לגנאי מתוך מרירות.

הערות הסניטר

בקשר עם מקרה הטיפוס שקרה אצלנו נדרשים החברים להזהר ולשמור על שתיית מים עם כלור ולמלא את כדי-המים מ-8 בערב עד 5 בבוקר כי בזמן הנ"ל נמצא כלור בבריכה. החברים נדרשים להקפיד על רחיצת ידיים במי ליזול (מי ליזול נמצאים ע"י חדר האוכל).

על המטבח ביחוד להקפיד ביתר שאת על נקיון הכלים. החברים מתבקשים גם לשמור על נקיון החדרים וסביב החדר – השומרים מתבקשים לדקדק במילוי הכדים שנית לפני לכתם לישון. עליהם גם לכבות את המנורות במקלחת ובבית הכסא.

מהקלדות שאני עושה עבור הארכיון של יומני גשר-אשדות מצאתי פנינים רבים שאני מקווה ימצאו חן בעיניכם ואף יזכירו את אשדות בעברה.

אספה מההקלדות – **אירית גל**

מיומני 1931 (גשר)

מודעה ביומן

נדרש חבר שיקבל על עצמו, מתוך הכרת חובה, את הטיפול בעיתונות המתקבלת. עניין זה פרוע בתוכנו להפקרות ממש. ועדת התרבות מאיימת בביטול סעיף זה בתקציבה. זה עולה בלירות וההנאה לציבור מועטה מאד. נחלת החטפנים אלמוני! אולי ינדבנו ליבך? בהצעות לפנות לשמעונוביץ.

אני משתמש באמצעות היומן להביע בפני

אריה שנעלב על ידי קשות ובפני צבור החברים שנפגע גם הוא - היות ובתוכו, ובחברתו, קרה מה שלא צריך.

מה שאסור היה לקרות ע"י התפרצות כעסי הבלתי מוצדק ונטולת כל אחריות - אני מביע בזה את רגשות חרטי העמוקה, את דאגתי וצערי על המעשה הזה.

א. ספרוקט

לאותם האלמונים - המשתמשים בחוף

הירדן שבו מתרחצים **למחראתם**: את המקום המשמש לשעת המנוחה היקרה כל כך בגשר, למקום החלפת כוח ולפעמים גם מרגוע, יש לכבד ולהוקיר ולא לזלזל בו. הסניטר קיבל על עצמו לנקות את המקום מתוך בטחון שהמעשה המגונה לא יישנה.

הוראת הסניטר:

הטיפול הרשלני בכילה גורם לחדירת יתושי הקדחת. בשכבך חבר, עליך למתוח אותה

פניני עבר - סוף

ושלישית ליתר זהירות. ולעובדי המטבח יעוצה לפרוס את כיכרות הלחם פרוטות קטנות, זעירות, זה יחייב ויחנך את האוכל לא להשאיר מהפרוסה שלו אף פירור אחד.

משחת שיניים - שוב מוצאים קופסאות מלאות, למחצה בקצווי המקלחת. החברים נדרשים בזה לחקוק את שמותיהם על גבי הקופסאות (יש מסגרת מיועדת לכך).

נאום הסניטר – יעקב לוזי שב מבית החולים לאחר קדחת טרופית קשה. לאחר שהייה של 11 שנים בארץ מהן 4 שנים בגשר. מצבו של יוסף קליבנוב מיגור-חיפה, הנמצא בביה"ח טרם הוברר. החוס גבוה הוא במצב איזולציה. החשש לטיפוס מתאים כנראה. שימרו חברים על התחבושות המסואבות, והחזירון למרפאה. מצבה של קופ"ח כידוע דחוק מאד וכמות התחבושות הניתנות לנו היא זעומה. אם לא נשתמש בתחבושות מכובסות נעמוד חצי חודש לפני מחסורן המוחלט.

חינוך פרופילקטי

החל מיום ראשון הבא עלינו לטובה יחלק הסניטר לכל החברים 2 כדורי חינוך ליום, לאכילת מנה זו הבאה כאמצעי זהירות בפני הקדחת יש להתייחס ברצינות ללא כל השתמטות ומעשי 'גבורה' כל כוחו של החינוך הפרופילקטי הוא בשיטתיותו. שימרו איפוא על זה והקלו על עבודת סוכרבסקי.

בחצר

תנועת הערבים בחצר גדולה וקרו מקרי גניבה אחדים. על החברים להזהר ולא להשאיר מכליהם על מכסה הכד שעל יד חדר האוכל.

המשך יבוא... א. גל

מהמטבח מוסרים שבשל הצפיפות, נשברים כלים רבים. מ-120 צנצנות ללבן נשארו רק 40. אגב, החברים מתבקשים לא להשתמש בצנצנות אלה לשתית תה.

ניכר שוב בזבוז רב בסוכר ובלחם. אל תזלזלו. יום נזרקים לחם וסוכר כדי סעודת שלמה.

הערה לשומר – תתיר את 'קוף' (הכלב) לאחר שתכלה רגל המטילים בחוצות גשר. מרובים עכשיו אורחים במחננו (ש)'קוף' טרם הספיק לקשור איתם קשרי שכנות. שלשום התנפל על אחד מאנשי החוגים ונשכו. מייעצים לא להתירו לפני אחת אחר חצות.

תרבות

המזכירות החליטה לוותר הפעם על הצגות 'הבימה' בטבריה, מתוך ההנחה שביקור באחת ההצגות יבלע כמעט את כל הסכום המיועד לסעיף ההצגות בתקציב לתרבות, ואין להוציא, לדעת חברים אחדים, את כל הסכום להצגה בינונית, כשכל השנה לפנינו ויש לקוות שבמשך זמן מה תתן 'הבימה' דבר מה משובח יותר...

בחצר

החברים והשומרים נדרשים לא להשתמש ב'חביבי' ו'אדומה' (סוסים/פרדות) לטיולים ולעבודת לילה. הזוג הזה ירד פלאים בשבועיים האחרונים כשעמד ללא בעלים באורווה.

המעוניינים בצביעת מיטותיהם יפנו לחצר ויענו.

שוב על הלחם

למרות טיבו של הלחם, לא הוקטנה מידת הבזבוז בו. לאחר כל הארוחה מוצאים מגשים מלאים פרוטות לחם שאין ראויות יותר למאכל אדם. החברים נקראים שנית

תרבות – עושים קהילה

פורים 2017 – גיבורי על

השנה התקיימו שתי מסיבות פורים. המסיבה המרכזית "גיבורי על" ביום שישי ויום קודם נערכה מסיבה בסגנון אחר בחדר האוכל במאוחד שיועדה לגיל המבוגר - מה שגרם ליותר אנשים, בכל הגילאים לחגוג את פורים, כל אחד במסיבה שמתאימה לו.

אני רוצה להודות לחני אופיר ודליה גרבר שיזמו וקידמו את הפקת המסיבה הנוספת, לירדן שיפר שהייתה אחראית על התפאורה במסיבה המרכזית ועבדה ימים רבים על הכנתה. לחברת הילדים שהגיעו לעזור בתליה, צביעה והכנת חדר האוכל למסיבה ולחלק מצעירי אשדות שגם כן נרתמו למשימה והתגייסו לעזרה גם לאחר המסיבה, בפירוק הבמה. תודה רבה!!

1.4 יריד אביב ושוק פרוטות

דוכני יד שניה, יצירה מקומית, עבודות יד ומתנות, דוכני אוכל טעימים – ברחבת גן השעשועים - יהיה שמח, בואו!

סדר פסח קיבוצי בחדר האוכל -

בהנחיית שרה'לה שרון

מחיר מנה למבוגר 85 ש"ח. מחיר לילד

60 ש"ח.

המעוניינים להשתתף מוזמנים

להירשם אצל אתי במזכירות.

5-6/5 טיול ישובי לגליל המערבי פירוט מסלולים ומחירים יישלחו במהלך השבוע הקרוב.

עדי

יריד אביב ו"שוק פרוטות"
1.4.2017
החל מ-10:00 אשדות יעקב איחוד בואו, יהיה שמח!

יום שבת, 1 באפריל, אשדות יעקב איחוד מחכים לכם ברחבה ליד גן השעשועים

לחקת "גיסים ונפלאות" שירים יפים של פעם ושל עכשיו

יצירה מקומית מופלאה
עבודות יד ומתנות

דוכני אוכל רחוב משובחים!
מומלץ לנשנש בכיף או לקחת הביתה

"שוק פרוטות"
מרונן דוכני יד שנייה מלאים במציאות!

דוכנים כיפיים לילדים

חפשו אותנו בפייסבוק לעדכונים: יריד אביב ושוק פרוטות באשדות

יום האשה קצת אחר...

יום האישה 2017

שום דבר אינו מובן מאליו. וחששתי ופחדתי שיהיה לי קשה. אני לא מאלה המטיילים מהסיבות שלי – אבל עשיתי את זה. וכמובן תודה לעוזרות.

הפגישה עם הנשים הסודניות והאריתראיות מעוררת הרבה מחשבות איזה עתיד מחכה לנו. נהניתי מהסיור ב'הבימה' והסיום עם השחקנית **ליא קניג**. צחקנו. חוינו חוויה עם אשה מקסימה עם תורת חיים.

מסקנה מהמפגש איתה - להיות עסוקים אלה הם כדורי המרץ.

ולסיום - אי אפשר בלי מסעדה. נעים וטעים

ושוב תודה לעושים ולמבצעים. היה לי כיף!!

רנה פלג

מתחילים **בדרום דרום תל אביב**. המקום הכי שחור, תרתי משמע, בתל אביב.

מפגש עם נשים מה"נמוכות" בעולם, שדווקא הגיעו לישראל, וגם כאן הן במקום הכי נמוך. נשים שמצאו את הכוחות להתארגן ולהקים להן מקום מקלט. בו הן נפגשות, מגינות אחת על השנייה, מביאות אליו את שארית שמחת החיים שלהן ומעל הכל יוצרות על מנת להתפרנס. אצלן התארחנו, נפגשנו עם מצוקה וכוח. מפגש מרתק מכניס לפרופורציות, תורם ומתרים.

משם ל"הבימה": לאחורי הבמה. עלינו וירדנו, מדרגות ומעליות נסתרות סיפורים על תולדות תיאטרון 'הבימה' ועל בניין 'הבימה' וקורותיו. אך גולת הכותרת - מכמני תלבושות מכל הצגות 'הבימה'. מהמם וגם קצת היסטורי: פה ושם חלקנו הצלחנו לזהות איזה תלבושת לאיזה הצגה.

ואז **לפאב** מאוד מאוד נחמד, רעות גל (הבת של אסתי ואיציק גל) היא אחת מבעלי המקום. הכינו לנו אירוח וארוחה צמחונית, למופת. (רעות, רזה כל כך שעוררה בי את הרצון הפולני שלי, להאכיל אותה).

והפינלה!!! ליא קניג והבמאי רועי במופע אינטימי, בתוך הפאב, לפני הרבה נשים אשדותיות, וכמה גברים מלצרים, נתנו מופע מרתק, נוגע ללב ומצחיק בטירוף. קצת ביוגרפיה של ליא, קצת על זוגיות בגיל המבוגר, מנקודת מבטה של אישה, קצת על "ארנב ורוד" או משהו כזה. בסוף כולנו ניזקקנו באופן דחוף לשרותים. הצטלמנו עם ליאה בכל פוזה אפשרית. היא ישבה על הספסל עם זר פרחים בחיקה, וכל הבנות סביבה.

וכמו שאמרנו פעם היה כף חיים.

תודה גדולה ואוהבת **לעדי גל**, על היום המרגש, המשמח, והתורם.

בהערכה רבה

ברוריה

רפתן נשאר רפתן שיחה עם איציק גל

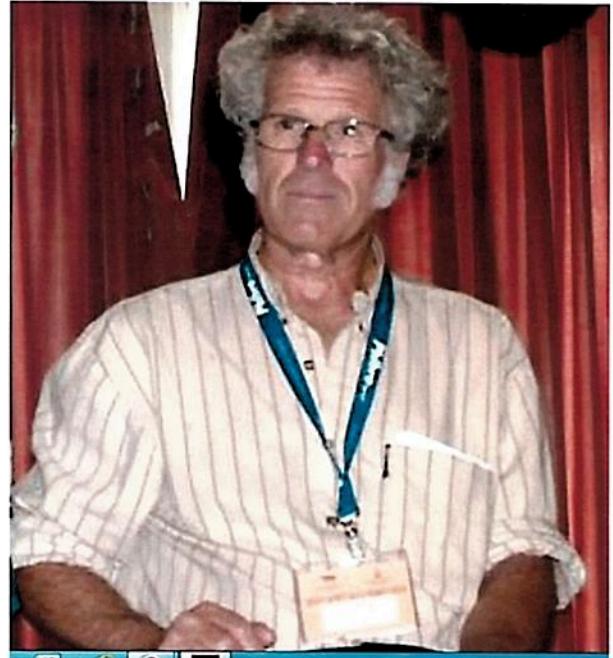

העגלות באמצעות צריבת שורשי השיער, שיטה שתקפה גם היום. היה פר בשם 'עמיר' שנתן פרות מצוינות אך בצבעי לבן שלא ניתן לצריבה. ואפיקים התעקשו שלא לעבוד איתו בגלל סיבה זו. בשנות השמונים הראשונות יצא צח"מ אפיקים לראשונה עם תוכנת זיהוי ממוחשבת המחוברת לרגל הפרה, מה שהפך את הזיכרון המופלא של איציק לקצת פחות רלוונטי. 'איציק', הביאו לך תחרות, אמרו לו החברה.

אצל יואב למדתי פרקי יסוד ברפתנות, מקצוע בו אני עובד 47 שנים רצופות ומתכוון להתמיד בו עד 120 לפחות, ממשיך איציק, והוא זה ששיכנע אותי בסופו של דבר שרפת עדיפה על מוסך. ההמלטה הראשונה שלי, היתה של פרה בשם 'בגורה' אותה הוצאתי לאויר העולם יחד עם יואב. את ההמלטה הבאה עשיתי לבד מחוסר ברירה, ומעשה שהיה כך היה: באתי להעיר את איציק ניב, שהיה קשה התעוררות ידוע, ואמרתי לו ש-466 חבצלת ממליטה. הוא בושש להגיע, וכשבאתי בפעם השניה דיווחתי לו שהרגלים של העגל כבר בחוץ, ואז אמר 'נו מה הבעיה, תתפוס ברגלים ותמשוך', וכך עשיתי. מרדכי גלי פרש עלי את חסותו בנושא החליבה, וממנו למדתי שכאשר פרה נגועה בדלקת חולבים ביד את הפטמה הנגועה, וככל שאתה מרוקן יותר הרי זה משובח. היתה פרה נגועה שלא הפסקתי לחלוב ביד ולקראת סוף היום היא קמה על רגליה והדלקת נגמרה. מאז, בכל פעם ששואלים אותי אם אנטיביוטיקה זה טוב, אני עונה שזה בעיקר טוב למי שמכר לך אותה... או במילים אחרות: פרה עם אנטיביוטיקה תחלים אחרי שבוע, וללא אנטיביוטיקה-אחרי שבעה ימים...

מרדכי היה לוקח אליו הביתה חלב מפרה בשם 'נטעי' שמעולם לא קיבלה דלקת. הוא רק לא ידע את מה שאנחנו יודעים היום, שפרה נטולת דלקת לא מייצרת תאים

המשך בעמוד הבא

הזיכרון של איציק גל הוא שם דבר בענף הבקר, ותכונה נדירה זו סייעה לרפת אשדות בפרט ולענף החלב בישראל בכלל, להגיע להשגים משמעותיים בתחום טיפוח העדר. לכך עוד נשוב בהמשך. כבוגר בית הספר המקצועי באפיקים, גוייס איציק לחיל השריון ושימש רוב שרותו כמכונאי טנקים. ב-6 לנובמבר 1970 סיימתי את שרותי הצבאי, הוא מתאר, ומי שהיה אז מרכז העבודה, אורי קרפ, המליץ לי ללכת שנה לרפת ואחר כך להצטרף למוסך. יואב שרון, מורי ורבי, שריכז אז את הרפת, עמד די מהר על כישורי הרפתניים ונעזר רבות בזיכרון הפנומלי שניחנתי בו, עוד בטרם החל עידן המספרים על גב הפרות, הצמידו לכל פרה לרגל צמיד פלסטי עליו היה חרוט שמה, וכך ניתן היה לזהות אותה; אלא שלעיתים קרובות הצמיד היה הולך לאיבוד ואז קראו לאיציק שיזהה את הפרה לפי העטין. מסתבר שצמד האיציקים (ניב את גל) הכירו את כל הפרות לפי העטין, כאשר מעת לעת נעזרו בשמואל הירשהוויט שהיה יושב עם תמונה עיוורת של פרה, ומצייר את הכתמים על מנת שניתן יהיה לזהות אותה. בסוף שנות השבעים החלו לכתוב מספרים על גבן של

רפתן נשאר רפתן - המשך

הפר 'אסא' שצאצאיו מובילים בארץ בגלל שורת תכונות מבורכות כמו המלטות קלות. בשנים האחרונות חלה התקדמות מטאורית בתחום הטיפוח הודות לגנומיקה שהיא תחום של הביולוגיה העוסקת בתכונות של כלל הגנומים, וממנה ניתן להקיש במידה רבה על תכונותיה של הפרה או הפר העתידיים. רפת הפכה להייטק לכל דבר, מציין איציק.

עד שנת 96 ניהל איציק את הרפת באשדות איחוד וזכה להערכה רבה, ואז העביר את המקל לנציג הדור הצעיר, דודו איתן, שבאותה עת סיים את לימודיו ברופין. איציק חזר להיות עובד מן המניין.

לא בכל מחיר

בשנת 2000 החליטה אשדות להעלות את העדר לנטופה, למרות התנגדותו העיקשת של איציק, שלא חוזר בו ממנה גם היום. 'זו היתה טעות קשה', שעלתה לנו 'רבה גלטי' הוא קובע בפסקנות, וניתן היה להגיע לתוצאות טובות לא פחות בתנאים של עמק הירדן בלא לאבד מקומות עבודה לילדים וחברים ובלא השקעות חסרות תקדים. עשו את זה לדבריו, בעיקר, כדי לפנות מקום לבניה עתידית. ברגע שהפור נפל ואשדות החליטה להעביר את הרפת לבית רימון, הוצע לאיציק לשמש אחראי יונקיה (יזה כמו שיציעו לעודד גפני להיות אחראי על הגימורים ב'לוגי') ואז נפל לו האסימון והבין שעליו לחפש אפיקים חדשים. לא חלף זמן רב ומשרת מנהל הרפת של אשדות מאוחד התפנתה. איציק הציע עצמו לתפקיד, ונבחר בשנת 2002 בעידודם ודחיפתם של דן שמעוני ומיכה תמיר, כשיחד איתו מצטרף לצוות אבי מקמל כאיש אחזקה.

למרות שמאבקו למנוע את העברת הרפת מאשדות לנטופה נכשל, המשיך איציק גם בכובעו החדש לגלות מעורבות בנעשה בבית רימון, ובהמשך אף הציע את עצמו (בניגוד

המשך בעמוד הבא

סומטים שהם הנוגדנים ששולחת הפרה במיקרובים הרעים. אם כבר היסטוריה רחוקה, הרי שברפת היה תצפיתן שתפקידו היה לאתר פרות דורשות ולרשום אותן בפנקסו. בכל בוקר היה שמואל הירשהוויט מגיש את הרשימה למזריע וזה היה מעברן. עבד אצלנו מזריע מכנרת שכיננו היה 'הפר המעופף' משום שהיה נוסע כמו מטורף. לא היו אז שרוולים, והלה היה מכניס יד ערומה לרקטום, תופס את הרחם וזורק פנימה את הזירמה. באחד הימים סיים המזריע את עבודתו באשדות והמשיך לבית זרע, שם גילה ששעונו נעלם. חזר לאשדות ואמר 'תקשרו לי את הפרות שהזרענו'. הכניס יד לפרה הראשונה, שום דבר, הכניס לשניה כנייל הכניס לשלישית והופס... השעון נמצא, אז אמר לחברה: 'אל תדחפו ידים אין יותר שעונים'.

יואב נפצע במלחמת יום כיפור ואת מקומו בריכוז תפס אורי קרפ, אחריו בא דני קורן ובעקבותיו שאול אלטר. כולם פרט לשאול, עברו את תפקיד מרכז עבודה בטרם נכנסו לתפקיד.

ב-87, אחרי שסיים שלוש שנות לימוד אינטנסיביות ברופין, החליף איציק את שאול אלטר שנכנס לריכוז משק. בשנים אלה נמנה איציק על חברי ועדת הטיפוח הארצית של רפת החלב, תחום בו הגיע להשגים מרשימים ביותר. איציק נחשב בקרב אנשי מקצוע לאיש טיפוח מהטובים בארץ, ואף בעולם, ומוזמן תדיר לכנסים גדולים להציג את עבודותיו. לא בכדי זכה לפני שנים אחדות (יחד עם גרשון מקיבוץ סעד) בפרס מפעל חיים בתחום הטיפוח הגנטי. לא מעט פרים אשדותיים השתלבו בטיפוח הרפת הישראלית, ועד היום ניכרת השפעתם של אלה על משק החלב בישראל. הוא מזכיר בנשימה אחת שמות של פרים מצטיינים כמו 'איסר' שהשפעתו על העדר הישראלי הפכה לסוג של מותג. 'איסר' הוא טיפוח שלי מתגאה איציק ושכנעתי את מנהל ועדת הטיפוח להביאו לועדה למרות שלא עמד בכל הקריטריונים והנייל עמד בראש הלוח, בפור ענק על האחרים. לקרדיט ראויים גם 'פרחח' שהיה אחד מהטובים באגודת ההזרעה וגם

רפתן נשאר רפתן - המשך

עברו שנים אחדות ואז התברר שבעקבות שימוש באנטיביוטיקה נפגע המסתם ואחרי טיפולים שעבר ב'פוריה', לא נותרה ברירה אלא לנתחו בשלישית, שהוגדר 'ניתוח חירום'. רק מעטים האמינו שאיציק יחזור לרפת בעקבות ניתוח זה, אבל הוא שוב הפתיע. בימים אלה מסיים איציק חמש עשרה שנים של ניהול הרפת באשדות מאוחד, ומעביר את השרביט לגיא פרישקולניק. הוא עצמו ישאר ברפת בתפקיד אחראי יונקיה ואיש צוות מן המניין.

אסתי קיוותה שבגיל 67 אצא לפנסיה ואיכזבתי אותה, אומר איציק, שיחד עם אסתי גידלו שלושה בנים - (תמיר, רונן ורז), ובת (רעות) - אשת עסקים תל אביבית מצליחה שמסיימת בימים אלה תואר במנהל עסקים, וסבים לשישה נכדים. אין לי כוונות פרישה מצהיר גל בנחרצות, ואני מתכוון להשאר ברפת עוד הרבה מאד שנים. לגבי יורש עתידי מתוך המשפחה, נראה שאין אחד שעומד ללכת בעקבותיו. תמיר, שבצעירותו עבד קצת ברפת הפך לקונדיטור, בנו של תמיר, יונתן, שרץ ברפת עד גיל עשר, ומאז זה עבר לו, וכל השאר בהמתנה ...

כל הילדים שלנו 'וורקהוליסטים', מעיד איציק, בדיוק כמו אסתי ואני. אין לי ספק שאילו הייתי צריך לעבוד עם אסתי, הייתי פורש, כי אנחנו חושבים הפוך לגמרי. אסתי פרפקציוניסטית ואילו אני עוקף את הבעיה ואחר כך חוזר אליה. אני שואל את איציק איזה קריירה היה בוחר, אילו יואב לא משאיר אותו ברפת, ותשובתו היא: ארכיאולוגיה. אז אולי הפסדנו ארכיאולוג מדופלם אבל הרווחנו רפתן מן השורה הראשונה.

יו"ר רפת נטופה יוסי מלול (עין חרוד) מכיר את איציק שנים רבות והם ידידים טובים. איציק מאופיין ברמת ידע מדהימה בנושא הפרה הבודדת והתכונות שלה, אומר מלול, ובמיוחד במערכת הגנטיות. מכיר את כל

סוף בעמוד הבא

לדעתה של הנהלת אשדות) להחליף את פנחס מגשר, המנהל הראשון של הרפת המשותפת, שנאלץ לפרוש, אך מי שנבחר בסופו של דבר היה רנן אשכנזי מהושעיה. איציק גילה, כמעט למן הרגע הראשון, התנגדות לדרכו המקצועית של רנן, ותקף אותו בכל פורום אפשרי וגם במדרכות. לעומת זאת, עם יו"ר הרפת המשותפת יוסי מלול מעין חרוד, אותו הוא מכיר שנים רבות וגם מוקיר, שמר איציק על קשרים הדוקים והשניים ניהלו ומנהלים גם היום דיאלוג פורה. לאחר שרנן פרש, והחלו לחפש מועמד שיחליפו, עלה שוב שמו של איציק, שהבין הפעם שאין מאחוריו לובי, וסיכויי להבחר קלושים, ולכן העדיף לתמוך במועמד אחר-מוטי רחמים מיפעת - שלטעמו היתה בחירה מצויינת שהביאה את רפת נטופה למקום הראוי לה. ב-2015 תקפה את העדר מחלה (מיקופלסמה) שהשמידה 250 פרות ולשמחתנו הצליח מוטי תוך תושיה רבה, לייצב את העדר ולצאת מחוזק מן המשבר.

על המום המולד בליבו (מסתם שלא סוגר עד הסוף) הוא ידע משחר נעוריו אבל זה לא הפריע לו להתקדם לאן שרצה. לכך הצטרף נגיף הפוליו שתקף אותו בגיל שנה וחצי, וממנו החלים לגמרי, למרות שהיה המקרה הכי קשה באשדות. למזלי, אמא שמרה את כל הניירת הרפואית הקשורה במחלה, אומר גל, ובזכות התייעוד קיבלנו פיצוי מהמדינה. הסיפור עם הלב (ממנו סבל גם אחיו טופלה ז"ל שסרב להתנתח ושילם על כך בחייו) התחדד עם השנים וההליכה שהפכה קשה כתוצאה מחוסר אויר גרמה לו להשתרך מאחור. כאשר אסתי שאלה אותו 'מה קרה', השיב איציק בהומור שהוא צועד בקצב שנוח לו. בשנת 2003 נותח איציק על ידי פרופ' מור לתיקון המסתם הפגום וזו היתה יריית הפתיחה של סדרת ניתוחים שהוא יעבור בהמשך. למרות הארועים הרפואיים הלא פשוטים, לא זנח איציק את עיסוקיו והמשיך לעמוד בחזית הטיפול גם בשנים אלה. בשנת 2009 אובחנה אצלו דלקת במסתם והוא שב אל שולחן הניתוחים ולאחר תקופת החלמה לא ארוכה במיוחד חזר אל המגפיים.

רפתן נשאר רפתן - המשך

חד גדיא הללויה / דודו ברק

חד גדיא בחצרנו,
גדי קטן, לבן וצח,
חתלתול על מפתננו,
איזה מותק, חם ורך.

וכלבלב יש בערסל
ומקלות כביסה בסל
ובאח האש תנוע,
מול ביתנו- מי מבוע.

חד גדיא,
חד גדיא,
הוא אמת ולא בדיה,
חד גדיא,
חד גדיא,
הללו, הללויה.

הפרה גועה ברפת,
השוחט שובת לעד
ובין ערוגות הלפת,
עף מלאך גואל, נחמד.

והאל מעל יושב,
מתבונן לו וחושב:
"נחת ושלום להם פה,
כמה שמשעמם פה."

חד גדיא...

שמש פז מעל זורחת,
דובדבן, כוורת דבש,
איך בראנו כאן ביחד,
את גן עדן מחדש.

עם הכבש גר זאב
ועם גדי נמר ישב
ואנחנו עם השחר,
אל הטוב נקיץ ביחד.

חד גדיא...

הפרות, על התכונות הגנטיות של כל אחת, ובמיוחד את הפרים לדורותיהם, ויודע לשייך פר לפרה ולהשביח את העדר בצורה מתוכננת ויזומה. הוא חבר בועדות המקצועיות של הענף ומלווה את הפעילות המקצועית כל השנים. לציין שהיום הענף יותר טכנולוגי ואוטומטי והדברים זורמים מבלי צורך לזכור פרטים בעל פה.

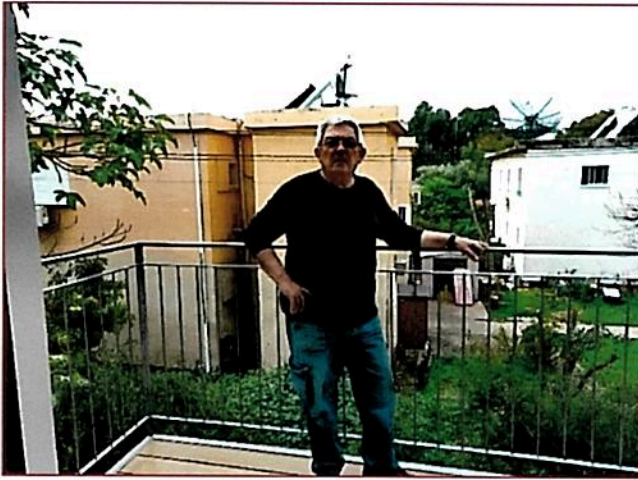
איציק התנגד למעבר לנטופה ויכול להיות שצדק בנקודת המוצא. קשה לשפוט את זה. הרפת בנטופה היא בין הטובות בארץ כלכלית, וגם בין היפות, שמשקיעה הרבה לא רק בטיפוח הפרה אלא גם בניראות, באסתטיקה וברוחות בעלי החיים. אנחנו עם ירגל על הגזי כל הזמן, ויחד עם זה, דואגים להבטיח שהבעלים יקבלו את התרומה הכלכלית הראויה. על אף ההתנגדות של איציק לרפת בהקמתה, הוא מעורב במה שקורה בה, ונותן לנו עצות בעלות משקל מקצועי וכלכלי, ועל כך ראוי לחופן מחמאות. אין ספק שהרפת ממלאה ונותנת לו כוחות, בעזרתם הוא מתגבר כל הקשיים הבריאותיים.

אבנרון

משתדרגים ב'נהרא'

התזמורת עד לפרט האחרון. אף קבלן שאני מכיר, אומר מיכה, ואדוה אטיאס מאשרת, לא היה עומד בלוח זמנים כל כך צפוף, אבל אני התחייבתי, ידעתי מה אני לוקח על עצמי, ואסיים בזמן. עלות משוערת? מיליון וחצי ש"ח ואל תתפוס אותי במילה.

אבנרון

ברכות חמות
לכל פלא עם האיום ל3ה"ל

ברכות חמות
לבר קו'וק עם השחרור מ3ה"ל

בית 71 הוא אחד מתוך שלושה מבנים דומים באשדות איחוד הקרויים 'בתי סוכנות' כמותם נבנו רבים (כולל באשדות מאוחד) באמצע שנות החמישים, עבור קליטת עולים בתנועה הקיבוצית. הבתים שימשו בעבר למגורי חברים ותושבים, ושניים מהם - בית 71 ובית 72- הוסבו לפני כעשור ומשמשים היום כחדרי אירוח ל'נהרא'.

בימים אלה עובד צוות בנאים גדול בניהולו של **מיכה סוסן** בשיפוץ המבנה שכמעט לא שודרג מאז עבר ל'נהרא', ובתוך פחות משבועיים אמור המבנה המחודש לקלוט את האורחים שיגיעו להסב עימנו לסדר פסח. הניסורים לקחו זמן רב יחסית, אומר מיכה, אבל הבניה עצמה מתקדמת יפה, ובקצב מעורר השתאות.

קשה שלא להתפעל מהעבודה המדייקת וההקפדה על הפרטים, ולו הקטנים ביותר. פרט יוצא דופן בדירות המשודרגות, הן המרפסות התלויות המעוגנות לרצפה בעזרת ג'מבואים. בחלק מהדירות מחולקת המרפסת בין שתי משפחות. הזכוכית בחלונות משוריינת לעילא ולעילא ותנועת המגרות קלה ובקושי נשמעת. למיכה נסיון רב בבניה, אלא שהפעם לוח הזמנים היה צפוף במיוחד ואילץ אותו להיות עם יד קבועה על הדופק, על מנת לוודא שהכל נעשה בסטנדרטים גבוהים וללא סטייה.

שטחה של כל אחת מ-12 היחידות הוא 49 מ"ר. בחדר השירותים הותקנה ניאגרה סמויה ואסלה תלויה. אמבטיות לא הותקנו, כדי להמנע מבזבז מיס. בבניין עובדים בו זמנית מספר קבלני משנה: פירזול, חשמל, אינסטלציה, נגרות, כאשר מיכה מנצח על

זוית נוספת על הפילוג באשדות

1939 – 1945 מלחמת העולם השנייה שכללה גלי עלייה גדולים.
 1947 - 1949 מלחמת הקוממיות. ספטמבר 1948 פירוק הפלמ"ח
 1950 - 1952 הפילוג
 1953 משפטי הראווה של הרופאים היהודים, שפוברקו על ידי סטאלין ממניעים פרנואידיים ואנטישמיים ומות סטלין. (לעניות דעתי אילו היו נחשפים משפטי הרופאים וסטאלין שלוש שנים קודם לכן הפילוג היה נמנע.)

התנהלותה של קבוצת גשר – ובהמשך אשדות, מדגימה את התהליכים מהיסוד ועד הפילוג.

- התקיים שוויון של עניים
- שלטון טוטלי של נבחרו הציבור. הועדות וחלק מהמנהלים שלטו בחייו של היחיד.
- המבנה הקומוניסטי בולשביקי התאים מאוד לתנאי בריאת 'היש מאין' של ההתיישבות לפני הקמת המדינה בכלל, ובגשר/אשדות בפרט.
- צמיחה דמוגרפית מהירה מאוד.

הפילוג היה תוצר של מספר גורמים מרכזיים שחברו להם יחדיו:

- מחלוקת מובנית בין ההנהגה הפרגמטית (בן גוריון ושות') לבין ההנהגה האידיאולוגית (טבנקין ושות') בעלת הקו הקומוניסטי.
- התלכדות הקבוצות סביב מנהיגיהן בדומה לקבוצות חסידים סביב רבנים ביהדות.
- הפילוג היה עווית ראשונה של לחצי שינוי הכרחיים, שנבעו מהתעוררות צרכי הפרט וחירותו. לחצים אלה עמדו בניגוד לכללים הנהוגים אז בקיבוץ, ואשר באו לביטוי בהמשך

בעקבות היערכות מצד שני האשדותיים למפגש משותף בנושא 'הפילוג', אירוע שעמלים עליו בימים אלה, וטרם נקבע לו מועד מדויק, מפרסם **מיכה תמיר** כתבה שהכין בנושא הפילוג אותה ביקש לפרסם בעלון של אשדות איחוד ובמקביל בעלון של אשדות מאוחד. הכתבה קוצרה על ידי עורך העלון וחלקים ממנה מובאים כאן.

תודה,
שאול ינאי
 ארכיון אשדות יעקב איחוד

רקע כללי:

תופעות פרטיות מהוות חלק מתהליכים היסטוריים, וכדי להמחיש זאת, יש לבחון את הרקע שקדם לארועים. ההיסטוריה מלמדת כי מהפכה מורכבת מהתהליך שלקראתה, המונע על ידי לחצים חברתיים לאומיים ובינלאומיים, בדומה לתקופה שקדמה לפילוג אצלנו - שהייתה עמוסה במיוחד בעוויות היסטוריות לאומיות ובינלאומיות.

להלן שרשרת של ארועים בי"ל ומקומיים שעשוים היו להשפיע באופן כזה או אחר על הפילוג:

1779-1789 המהפכה הצרפתית
 1881-1914 העליות הראשונה והשנייה
 1878 ייסוד פתח תקוה על ידי הרב שלזינגר
 1897 הקונגרס הציוני ראשון בבאזל
 1903 קונגרס 6 – קונגרס אוגנדה
 1904 מהפכת נפל ברוסיה
 1908 חצר כנרת
 1910 דגניה
 1914 - 1918 מלחמת העולם הראשונה
 1917 מהפכת אוקטובר
 1918-1923 העלייה השלישית, אשר חלקה ציונות סוציאליסטית שהושפעה מהמהפכה הרוסית.
 1924 נוסדה גשר הישנה
 1937-1950 קבוצת גשר עברה לאשדות וצמחה במהירות לקיבוץ הגדול בארץ.

זוית נוספת על הפילוג באשדות - סוף

משתתפים בצער יהודית חדש

במות יעקב - בן זוגה

בית אשדות

**משתתפים בצערה של משפחת
מעין, במותה של רחל וסרמן,
אחותו של אריק.**

בית אשדות

**משתתפים באבלה של משפ'
לבנה דקלו**

במות האב

בית אשדות

התפתחות הקיבוץ בתהליכי השינוי שעברו עלינו.

- באותה עת אנו עדים למאבקי כוח על השפעה ומנהיגות בקיבוצים הגדולים והחזקים: אשדות, עין חרוד, גבעת ברנר, גבעת חיים, גבעת השלושה.

הבנת הפילוג כחלק ממאבק אלים

מדינות ועמים צמחו מתוך ובתוך מלחמות. מפת מדינות העולם נוצרה במלחמות עקובות מדם – חלקן קצרות וחלקן ארוכות. חלקן כהיסטוריות רחוקות וחלקן בעשורים האחרונים. אנגליה, צרפת, ארה"ב, המזוה"ת, סין, יפן וכו', ממחישות זאת.

מדינת ישראל נמנעה ממלחמת אזרחים קשה, מהסיבות הבאות:

- שיבת ציון כתוצאה של מלחמות העולם והשואה, יצרה סף מגן פסיכולוגי תודעתי והישרדותי (ההולך ומתפוגג נוכח ההקצנה במדינה).
- מלחמת העצמאות הרב מערכתיות הנמשכת עד עצם היום הזה, גורמת להתלכדות מול אויב חיצוני ומעכבת מלחמת אזרחים.
- יתכן שהפילוג שימש כאחד מפורקי הלחץ שמנעו מאבקים שותתי דם.

מיכה תמיר

הסודות שנשים לא יודעות... על עצמן

יונתן אלתר

אשמה ובין תשוקה ועונג. זהו ספר המבקש לשנות היסטוריה ארוכה של שתיקה. הוא מדבר מיניות כפי שנשים תופסות אותה, ללא תיווך, ומתאר את היחסים המורכבים של נשים עם גופן.

בספר מופיעים 23 מונולוגים שכתבה תמר מור סלע. סיפורים של נשים אמיתיות, גלויים לב, שם ופנים. מונולוגים על מסעות אישיים, פנימיים ועמוקים אל העולם המיני של כל אחת מהן ואל אין ספור האדוות הנפרשות ממנו. הסיפורים האישיים חושפים את המבנה החברתי המרחיק נשים מעצמן ומשתיק את מיניותן, ובה בעת מתארים את הכוחות שחותרים במעלה הזרם ומשמיעים את קולן של נשים המתעקשות לחגוג את תשוקותיהן ולהפיק עונג מן האש הבווערת בהן.

ערותי הוא ספר אשר יגע בכל אישה שתקרא בו – צעירה או מבוגרת, שמרנית או משוחררת, זו השלמה עם המיניות שלה וזו המבקשת לעצמה מיניות אחרת.

בתודות של סוף הספר כתבה המחברת תמר מור סלע: הספר הזה באמת לא היה רואה אור לולא 23 הנשים שהסכימו לקחת בו חלק. שרצו לקחת בו חלק. שחשבו שחשוב לקחת בו חלק. שהאמינו ועזרו לי להאמין שחשוב לדבר באומץ ובאופן גלוי את המקום הזה, את מיניות האישה, כדי להוציא אותה ממקום המסתור ולהניח אותה בפשטות על אדן החלון. לאור השמש. שם ראוי שתונח. כדי לפרוס את הקשרים הסבוכים שבין עונג לאשמה. כדי שכל אישה שתקרא בספר הזה תאמין בלב שלם שיש לה זכות מלאה להיות משוחררת בגופה, בנפשה ובנשמתה.

אולי בכל זאת כמה טעימות, מהעדינות שבאמירות?

סוף בעמוד הבא

בכל דבר רע יש גם משהו טוב. אני "כלוא" בבית החולים רמב"ם שבחיפה כבר 15 ימים. אחד הדברים הטובים ב"כליאה" הזו הוא היכולת להגשים אחת מהפנטזיות שלי - לקרוא ספרים.

עד עכשיו קראתי 4 ספרים שזה פי ארבע מהממוצע השנתי שלי. שלושה מהספרים בחרו בי: "הבת הסודית" ספר על משפחה אמריקאית מעורבת (אמריקאית והודי) שאימצו בת הודית, שפה ספרותית דלה (או אולי זה התרגום) ויחד עם זה מעלה דילמות מעניינות ומידע מרתק על החיים בהודו. "אישה קטלנית" של שלומית גלבו. מקסים ומתוחכם מבחינה ספרותית, ההווה של הספר נמשך 24 שעות ומשתרע על 276 עמודים, יממה שהיא כור לוהט המערבל מתחים בתוך משפחה, החושף רגשות והיפוכם, נזילותם והחמקמקות שלהם מעבר למילים שמקבעות אותם. ו"בין חברים" של עמוס עוז, המספר על הקיבוץ של פעם, מעניין לראות את הדמויות והסיפורים שחוזרים ומופעים בקיבוץ, מאז ועד היום, כבר 108 שנים.

ספר אחד אני בחרתי, ואותו כנראה רובכם עוד לא קראתם היות והוא יצא לאור לאחרונה, 2017. "ערות" -נשים מדברות על מיניות. מאת תמר מור סלע. ביקשתי מברוריה והיא הזמינה אותי לספריה ואני השאלתי. למרות שהליבידו שלי הולך ונחלש, עניין אותי לנסות להבין ואולי לדעת יותר על הנושא המורכב, המסתורי, המרתק שנקרא 'המיניות של האישה'. במהלך קריאת הספר כתבתי לי ציטוטים שהם תובנות שחשבת להעלות בכתבה הזו אבל בסופו של דבר החלטתי פשוט, להביא כאן את הכתוב בעטיפה האחורית של הספר לאחר השמטת מה שנהוג לקרוא אצלנו – גסויות.

"ערות הוא אסופת קולות של נשים שמפרקות את הקשרים הסבוכים שבין

הסודות שהנשים לא יודעת - סוף

שידענו אותם אבל הם לא היו מחוברים נכון לידע שלנו. או שמא דברים שידענו ושכחנו.

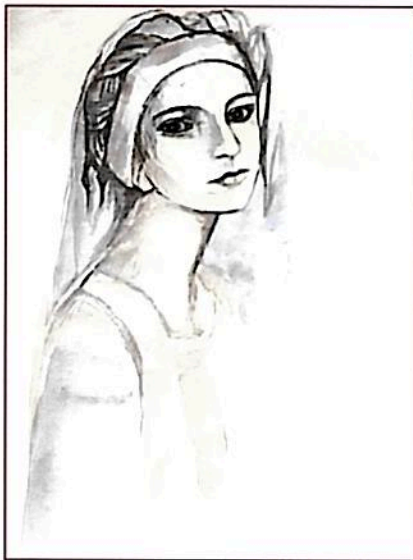
התחמד לי המסר שאישה לא "דופקים" ולא מז...ם. כלי זין זה כלי מלחמה. עם אישה עושים אהבה או כמו שאומר המשפט הידוע - Make love not war. וגם התחמד לי ש- נקבה זה שם לא מתאים לאישה היות והוא מתייחס רק לנקב שבה והוא, בעצם דומה למילה הלא חביבה עלי - "כו..ת".

אני חושב שזה ספר חשוב לכל אישה וגם... ספר חשוב לכל גבר.

גילוי נאות: הדסה התחילה לקרוא ועזבה די מהר.

יונתן אלטר

רמב"ם – חיפה

להדסה אלטר,

החלמה מהירה!

בית אשדות

"...תמיד אמרתי לו, 'אדוני, אני לא רוצה כמו מכונת תפירה, אם אתה רוצה רק לטרוף ולגמור, אני הולכת לישון. אתה רוצה? לאט-לאט, בעדינות. אין כזה דבר "בא לי". אני לא מוותרת על משחקי אהבה מקדימים, אני לא ספק אינטרנט, אני רוצה להתענג"

"...לא מזמן היו אצלי שתי נשים נשואות כבר 20 שנה ומקיימות יחסי מין סדירים שאמרו לי 'אף פעם לא נהניתי, אני נותנת את זה לבן הזוג שלי כי הוא רוצה וכי אני אוהבת אותן'" (יעלה עמ' 248)

"...האמונה הכי חזקה שעליה גדלתי, בזרמים תת קרקעיים, לא באמירה מפורשת, היא שמין הוא שירות שאשה נותנת לגבר כדי לקבל יציבות, כדי לזכות בבית ובמשפחה" (מלכה פדלשטיין)

"...אלפי שנות פטריארכיה דיכאו את האישה המינית. בעבר, נשים שידעו משהו על סודות הבריאה והמיניות, נקראו מכשפות והועלו על המוקד. זה חי בתאים שלנו גם היום. גם אנחנו משתיקות את המקום הזה כדי שלא יעלו אותנו על המוקד."

"...מצפים מאשה להיות סקסית כשיש קודים מסויימים למה נחשב סקסי – נתונים פיזיים, קוד לבוש קוד התנהגות. אבל כשאשה מוגדרת סקסית היא מוקצית, קוראים לה 'כוסית' (מלכה פדלשטיין)

" התשוקה לאוכל דומה לתשוקה למין, שתיהן יכולות לתת ריפוי לכאב ומחסור ושתייהן אסורות לנשים. אסורות תרבותית (דורית אברמוביץ 261)

"... אף אחד לא הכין אותי לחיים ובטח לא לצד המיני שלהם" (חגית 156)..."

זה לא ספר שקוראים בנשימה אחת, זה לא סיפור ולמרות שיש לי כאן הרבה זמן, הייתי צריך לעשות הפסקות בין הסיפורים.

מה אני למד...תי מהספר הזה? כל מיני דברים, לא ממש חידושים. אלו דברים

גרעין כ"ח – צבר

ונראה לי ראוי שגם נדע מי הן המשפחות, ועל דרך אספר בקצרה על חברי הגרעין ואיפה הם היום.

הילה נובט מקליפורניה, חיילת במערך החילוץ וההצלה, מתארכת אצל **משפחת גרינבאום - מיכל ועידן וארבעת ילדיהם.**

פורסט גלסר, מאורגון, נמצא במסלול באחת מיחידות הקומנדו של צה"ל ומתארח אצל **משפחת כהן- אודי מנחם ומשפחתם הענפה.**

ג'רד ברמן, מדרום אפריקה, סיים בימים אלו מסלול מפרך ביחידת קומנדו מובחרת ומתארח אצל **משפחת אורבך - שי אלון ובניהם.**

אילן גודין, מאוסטרליה, בצוות מקביל לפורסט, במסלול ביחידת קומנדו, מתארח אצל **משפחת שמלץ - גליתא, אלימלך וילדיהם.**

תומאס וקסמן, מצ'ילה, חובש קרבי בחילוץ והצלה, מתארח אצל **משפחת מידלר - חנה ושמואל וכל שבט הילדים.**

ג'ונה כץ, מפילדלפיה, לוחם בגדוד 202 של הצנחנים, מתארח אצל **משפחת ברגר - אורן נואית והילדים.**

דוֹתן קיי, מקנדה, לוחם בגדוד 50 של הנח"ל, מתארח אצל **משפחת זיו - רוני, אביב ואורי.**

אנדרו הירשהורן, מניו ג'רזי, לוחם בגדוד נחשון בחטיבת כפיר, מתארח אצל **משפחת כרמל - אורנית ויריב וחמשת הבנים.** בנוסף לאנדרו, משפחת כרמל מארחים גם את **פיליפ רוזנברג**, מבוסטון, גם הוא נמצא במסלול באחת מיחידות הקומנדו.

בנימין שץ, מצ'ילה, לוחם בשריון, מתארח אצל **משפחת ליאני - רחל וניר והילדים.**

שושנה פליישמן, מבוסטון, משי"קית קליעה בנח"ל, מתארכת אצל **משפחת זאבי, נוגה ודני והילדים.**

עבר זמן לא מבוטל מאז עדכנתי, אז אני מנצל את הזדמנות חגיגת זו בכדי לשתף במצב הגרעין, כמעט שנה וחצי מאז התגייסה עדי, ראשונת בנות הגרעין.

אם כבר התחלתי בעדי, אציין שלפני כמה שבועות, היא סיימה את החלק הראשון בקורס קצינים וקיבלה סיכת מ"מ, בדרך להיות הקצינה הראשונה בגרעין שלנו! עדי התגייסה למערך מג"ל ולאחר קורס מפקדות אינטנסיבי, הפכה להיות מפקדת טירונים בחיל הים, משם הדרך לקצונה הייתה סלולה, וכיום היא משלימה את החלק השני בקורס קצינות. בהזדמנות זו אני רוצה לציין את המשפחה המארכת של עדי, משפחת פלקס, שהגיעה עד בה"ד 1 כדי לחלוק איתה את הרגע המרגש.

נכון להיום הגרעין מונה 20 חברים וחברות. כזכור (אולי לחלקכם), התחלנו באוגוסט 2015 עם 28 חברים וחברות (כ"ח). תהליך העזיבה הוא חלק בלתי נפרד מכל הפרויקט, וצריך לנסות לקחת אותו בפרופורציות הנכונות. ברור לי, כי האשליה בה כל הגרעין נשאר בקיבוץ והופך אותו לבית או לבסיס אם, נשאר ברובו בגדר פנטזיה. בחלק מהמקרים, היו שעזבו את הגרעין עקב עליית המשפחה הגרעינית לישראל - סיבה מבורכת שלעצמה. חלק מהעוזבים, מצאו זוגיות והחליטו לפרוש כנפיים בכדי לבלות זמן עם בן/בת הזוג. אחרים פשוט הרגישו שהם צריכים את זה. אשדות יעקב, למרות שהיא ביתי ומרכז עולמי, רחוקה מרוב בסיסי הצבא. הנסיעה לכאן בתחבורה ציבורית יכולה להיות מאוד מייגעת וזה היה חלק בשיקולים של חלק מהעוזבים והעוזבות שפשוט רצו ללכת כי מיצו. ברמה האישית, כל עזיבה קשה לי ותמיד עוברת המחשבה בראשי מה הייתי יכול לעשות יותר כדי להשאיר את אותו חייל או חיילת. מצד שני, ברור לי כי רוב הדברים לא בשליטתי והעזיבה היא בלתי נמנעת.

חשבתי לעצמי שכבר כמה פעמים ציינתי את הכרתי ותודתי למשפחות המארחות שהן חלק בלתי נפרד מחיי החיילות והחיילים,

גרעין צבר – סוף

לקראת האביב

ודאי שמתם-לב שבמקום פחי האשפה הקרועים והמרוטים מפלסטיק קיבלנו מיני מכולות חדשות גדולות יותר מהפחים הישנים, כאלה שאולי לא יקרעו ויִתְבַּלּוּ כמו קודמיהם שכל מיץ הזבל היה נשפך ממנו החוצה לשמחת הזבובים, שחגגו והתרבו שם באין מפריע. תודה רבה מאוד, מאוד.

ומי נתן לנו את היישי לחג" הזה? האם זה האחראי על אגף שפ"ע במועצה, מר רענן סרי, האם ראש המועצה? בכל אופן המון תודה למי שחידש לנו לקראת האביב הבעל"ט וחג הפסח.

בינתיים בתוך חצר הקיבוץ סיימה השקדייה לפרוח והיא שוקדת על טיפוח וגידול הפרי הלוא הם השקדים שעדיין קטנים וירוקים. כליל החורש עם פרחיו הוורודים הנהדרים עדיין פורח וכבר נראים פרחים ראשונים שנפתחו על עצי הבוהיניה סמוך לבתי-הילדים.

גם עצי ההדר ששתלו חברים בגינותיהם נותנים למרחוק את ריחם המתוק והמשכר. די לעצור לכמה דקות, רק לעמוד לצדם, לעצום עיניים ולנשום נשימות עמוקות של הבושם הנפלא הזה ולזמזם בלב את 'חודשי השנה' של נעמי שמר על כדי להיווכח כמה מדייקת השורה "באדר עלה ניחוח מן הפרדסים...."

המשך בעמוד הבא

שרון אלכסנדר, מנמיביה, מש"קית חילוץ והצלה, מתארכת אצל משפחת **סטולרו-אורית ואלי וכל הילדים**.

קורל פז, מקליפורניה, גם היא מש"קית חילוץ והצלה, מתארכת אצל משפחת **כהן-אורית עומר והילדים**.

ליאת קליינבאום, ממקסיקו, מש"קית חינוך בגולני, מתארכת אצל משפחת **שקד-חניטל ועופר ושלושת הבנים**.

עמרי בליט, מלאס וגאס, לוחם בתותחנים, מתארח אצל משפחת **אדלר-גל ודנה**. סבתו של עמרי, המתגוררת בפתח תקוה, אף מבקרת את עומר הקטנה בבית החולים-עדות לקשר החזק שנוצר בחיבור הזה.

אייל לוי, מקולורדו, לוחם בשריון, מתארח אצל משפחת **ראובני-ראלי ואריק וגם קרן וניצן**.

גיני דזלדוב, מקנדה, מש"קית קליעה בפיקוד צפון, מתארכת אצל משפחת **הינדי-לודה שלומי וכל הילדים**.

רותם קידר, מסיאטל, מש"קית אבי"כ בחילוץ והצלה, מתארכת אצל משפחת **פונדק-ברכה ודודו והילדים**.

ענבר טרופן, גם היא מסיאטל, מדריכת אימון גופני בחיל האוויר, מתארכת אצל משפחת **אלתר-ענבר ומאיה והמשפחה הרחבה**.

כמובן שאי אפשר שלא להזכיר את המשפחות שאירחו חברה בעבר: משפחת שני, משפחת וייס, משפחת רובין, משפחת הראל, משפחת מלמוד, משפחת קמרינסקי, משפחת ברון, משפחת פאר, משפחת בן נאים ומשפחת גל.

בשם כל הגרעין ובשמי

מאחלים לכל בית אשדות שבת שלום,

גיל אלתר

לקראת האביב

בשבת שעברה כשטיילתי עם בני ונכדותיי בהרי מנחמיה בואך "יער אשכול" ראיתי שהכלניות כבר מתכוננות לסיים את עונתן (אחרי שעברו את שיא הפריחה) וראיתי המון עיריות פורחות להן במורדות.

ושמחתי מאוד כאשר נכדתי החיילת קיבלה חופשה קצרה והחליטה לנסוע אלי לאשדות, במקום לבלות עם חברותיה בת"א. הנכדה הבכורה כבר התגייסה ועברה קורס של מכונאי-מסוקים, וממשיכה בכך מסורת של חלק גדול מבני משפחתי בשרות בחיל-האוויר שלנו. לי היה הכבוד לשרת שנתיים שלמות בחיל-האוויר כאשר עָזַר וַיִּצְמַן היה מפקד החיל; אחרי שרתו שני בני דודי הטייסים, אילת בת, בתה של נילי אחותי, ובעצם הסבתא השניה של נכדותיי והיתה הראשונה שעשתה תפקיד מאוד חשוב ומשמעותי, בימי הראשית של חיל-האוויר, ומכיוון ששלטה היטב בשפה האנגלית, התבקשה לתרגם לעברית את חוברות ההדרכה האנגליות שנותרו מימי המנדט הבריטי, עבור חניכי קורסי הטייס הראשונים של מדינת ישראל.

אנחנו הרי יודעים שהתקיימו קורסים כאלה גם לפני קום המדינה ובאשדות היה האנגר שָׁבְנוּ והרכיבו החברים שלנו במסגריית אשדות יעקב. המבנה שפורק והורכב מחדש וניצב היום במוזיאון חיל האוויר עליו מופקד אחד ממפקדי החיל יעקב טָרְנֵר.

אז שנדע עוד גשמים לטובת הכנרת ומוראל עם ישראל

או שבת נעימה לטיולים. מה שתמצאו.

עמליה דיין בת-ארי

ואיזה יופי וכן מעניקים לחצרנו של הכלניות (המשובטות) ופרחי לוע-הארי הפורחים משני צידי כביש הכניסה, לא משנה כמה פעמים אעבור, בכל פעם הם ממש משמחים את העין ומרניני לב. וכמו באופן אוטומטי עולה לו שיר המקהלה של אברהם ארליך ז"ל "מָה יָפִית הָאָבִיב, בְּשָׂדֵה בְּאֶחוּי...". ואני ממשיכה עם שיר שלמדתי במקהלה של כפר-גלים עם המורה למוסיקה כנעני שגם ניגן בו זמנית בשני חלילים: "מָה נְעִים הַזְּמַן הַזֶּה, מַעֲיָן חֲדָה נּוֹבֵעַ, כֹּה תִבֵּל יָפֵת-מְרָאָה, הוֹרִיקוּ גֵיא וְנִבֵּעַ"; וכשאני עוברת עם הקלנועית בדרך אל ומ"ביתנו" ורואה איך הקמה, מיד עולה בפי שירו של שמעון ישראלי: "שָׂרָה, שָׂרָה אִמָּא-אֲדָמָה: לָחֶם, הוּ לָחֶם, אֵין יָאוֹשׁ, אֵל דְּאָגָה, לָחֶם, הוּ לָחֶם".

כִּי אני יודעת שחסרים ה-מ-ו-ן מים בכנרת וזה עצוב מאוד, אבל כשהשמש זורחת ומאירה באור הרך של תחילת האביב, והכל סביב ירוק ויריעות הניילון מבריקות ומחזירות את קרני השמש הנראות כמו גלי-ים נוצצים, אני לא יכולה להישאר אדישה, לריחות, לצבעים ולאוויר הרענן. הנחליאלים שכבר השמינו קצת מאכילת החרקים והזרעונים, מתכוננים כבר למסעם חזרה אל ארצות הקור. אני שמחה שְׂיָמִי החום מגיעים. כי נולדתי בקיץ ולמרות הזיעה, אני אוהבת קיץ.

מי ומה באשדות

מסודרת והדבר אומר דרשני. לשומת לב ההנהלה.

אם בחקלאות עסקינן הרי שאנו עדים בימים אלה לפריחת ההדרים ברחבי המשק, ארוע המקהיל אליו את טובי החרקים, חודר בשקיקה אל רירי אפינו ומבשמים. בפרדסי מנחמיה הסובבים אותנו ניתן למצוא אשכוליות גדולות ומיציות ביותר, שנותרו על העצים מן הקטיפי, וכעת הן מתוקות להפליא להכנת מיץ טבעי ובריא. כל חקלאי ישמח אם תקטפו את שנותר על העצים, ונותר הרבה..

פורים תשע"ז בישר חידוש מרענן: החג חולק לשני ארועים. הראשון בערב חמישי בחדר האוכל של אשדות מאוחד שקושט להפליא בידי צוות מתנדבות, נועד לבני 40 פלוס במקצבי שנות השישים שבעים שמונים. החבריה הגיעו בתחפושות מקוריות למדי והקהל ברובו השתלב במעגלי הריקוד וגילה מעורבות פעילה. בסביבות חצות החל האולם להתרוקן מיושביו, ואחרוני המחוללים התכבדו בהרמת הכיסאות ובהחזרת הסדר על כנו. הארוע המשמעותי יותר התקיים למחרת באשדות איחוד, וקדם לו המשתה המסורתי ששובש מעט בגלל הגשם. הרונדו המנוהל עשרות שנים בידי שרהליה שרון לא התקיים השנה, והבליינים, שבדרך כלל שמרו על שפיות, יחסית, המתינו

סוף בעמוד הבא

הרבה מדי שנים שאין באשדות פינת חי. ישוב שהולך וגדל עם מספר ילדים מכובד אינו יכול להרשות לעצמו לוותר על חוויה כזו, ואנחנו ויתרנו עליה לפני המון שנים, ושיחררנו את הטוסים, שמחייטם יקרה, אל החופשי. הרבה מאד שנים שאין לנו ארנבות ועיזים ותוכים ושרקנים וכל מיני עיזים, כי החלטנו שלמען איכות חיים עדיף לוותר על מותרות כאלה אז בחוסר ברירה לוקחים את הנכד למאוחד לראות פרה ולבית זרע לראות ציפורים או לבריכות באפיקים לחוות מראה של דג, כי אצלנו יבש. דרור ניב זיהה את החוסר הזה ובמרצו הבלתי נלאה, התקין כלובים מרווחים ושיכן בהם חיות מחמד שילדים אוהבים לאהוב. אז במקוום ללכת לסוס של ישראל או ללטף את הכלב של מה שמו, הולכים לפינת החי של דרור ומכירים חברים חדשים.

החורף הרשמי פינה מקום לשעון קיץ בעיתוי כמעט מושלם. אז חורף אמיתי לא היה לנו השנה, למעט דצמבר. הרבה ימים קודרים וטמפרטורות נמוכות אפיינו את שלושת החודשים האחרונים אבל השורה תחתונה היא עוד עונה שחונה שמזכירה מאד בהתנהלותה את חורף 2013. אפשר להתנחם בכך שאין מצוקת מים, והשדות ומלאים בגידולים מוריקים שהאבטיח כבר מחייך מחוץ לניילון. ומסתמנת שנה חקלאית טובה. אגב: מזה חודשיים ומעלה שקוראי עלון אשדות לא מקבלים סקירה חקלאית

מי ומה - המשך...

בימים אלה שבין חורף לאביב, מכשירים מגרש משחקים חדש בסמוך לבריכת השחיה בהתאם לפרוגרמה. מבט אל מגרש המשחקים הוותיק יותר, שליד הארכיון מלמד שחלק מהשלטים שהוצבו בו לפני שנים, דהו מזמן ואינם רלוונטיים. אז הוא יחדשו אותם או שיעיפו אותם, כי במצבם הנוכחי אין בהם תועלת.

אם בשלטים אנו עוסקים, מן הראוי ששלט הכניסה לאשדות בסמוך ל'צל תמר' יוחלף בשלט הולם וחגיגי יותר. זה לא הרבה כסף וממש מתבקש.

עת הפסח!

עלון 1493

עריכה ומי ומה – אבנר רון
שער ואיור – אירית גל
צילום עלון – אתי רון

העלון הבא יצא ערב הפסח!

בדריכות לצאת הנקניקיות שהפכו לסמל המסחרי של נשף פורים. במפגן התחפושות הוביל בבטחה סער עידו שמדי שנה מפתיע בתחפושת מקורית ואלמלא דניאלה שעמדה סמוך אליו, איש לא היה מזהה אותו עד סוף הערב. אחד ממוקדי הארוע, היתה אזעקתו של האינסטלטור, רוני לב, לפתיחת סתימה בשרותי הנשים, מה שמוכיח את נחיצותו של השרברב במקומותינו. בסך בכל עברנו פורים נחמד והחששות מפני הבלתי נודע התבדו לחלוטין.

מצעד העגלות הקרוי עגלידא התקיים כמיטב המסורת בבית בנדל תחת גשם סירוגי שלא פגם בשמחה הכללית. הנושא הפעם היה זמרי רוק וכל עגלה הביאה את הפרשנות שלה לנושא. העגלה האשדותית לא זכתה בפרס כלשהו, אבל תצוגת הפרומו בסככת המשאיות המחישה שבנות הנעורים שלנו בגיינסים ההדוקים, יודעות להתאים את עצמן לכל ארוע.

רחבה היא לא סתם דרך מעבר – רחבת חדר האוכל ידעה ימים יפים בעבר, אבל מאז הופרטנו נותרה בשיממונה, מצולקת בבורות מסוכנים שהולכים ומעמיקים. סכנת נפשות!